

η εκπαίδευση

υπό το πρίσμα της

αλλιώως

#6

ΤΕΥΧΟΣ ΜΕ ΤΜΗΜΑ
ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΩΝ
ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΩΝ



ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΔΕΥΤΕΡΟΒΑΘΜΙΑΣ
ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗΣ ΧΑΛΚΙΔΙΚΗΣ

Ιούνιος 2018



Περιπατητικές Διαδρομές
2017-2018

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΣΕΛ. 4

*αντί προλόγου***Η Διευθύντρια Δ.Δ.Ε. Χαλκιδικής****Αικατερίνη Θ. Τσέκου**

Φιλολόγος - Ιστορικός

ΣΕΛ. 5

*Ο τρόπος ύπαρξης των χαρακτήρων
και η σημασία της ιστορίας (τους)**στο διήγημα του Παπαδιαμάντη «Ο Γάμος του Καραχμέτη».***Ιωάννης Βογιατζής**

ΣΕΛ. 10

*Ο Γύγης του Πλάτωνα και ο Φρόντο του Τολκιν
(Δυο Δακτυλιδοκουβαλητές που επέλεξε η μοίρα τυχαία)
ομοιότητες – Διαφορές – Διακειμενικότητα ιδεών και συλλή-
ψεων***Αλέξανδρος Αλεξανδρίδης**

ΣΕΛ. 15

*Τρίτη βραδιά βιβλίου**της Λέσχης Τέχνης και Πολιτισμού της Δ.Δ.Ε. Χαλκιδικής***Ιωάννα Στινή**

Εκπαιδευτικός Γεωλόγος

Γυμνασίου Πολυγύρου

ΣΕΛ. 16

*Θεατρική Μαθητική Συνάντηση Σχολείων της Δ.Δ.Ε. Χαλκι-
δικής**Γαλάπιστα 16.5.2018***Αριστείδης Κωνσταντινίδης**

Υπεύθυνος Σχολικών Δραστηριοτήτων

ΣΕΛ. 17

*Παρουσίαση του Περιοδικού στο**10ο Μαθητικό Συνέδριο Πληροφορικής***Βασίλης Στεφανίδης**

Υπ. ΚΕ.ΠΛΗ.ΝΕ.Τ. Χαλκιδικής

ΣΕΛ. 18

*Ανοιχτές Τεχνολογίες στην Εκπαίδευση. Μάθε να μαθαίνεις
- βιωματικό σεμινάριο***Βασίλης Στεφανίδης**

Υπ. ΚΕ.ΠΛΗ.ΝΕ.Τ. Χαλκιδικής

ΣΕΛ. 19

*Εκπαιδευτική δράση του ΕΚΦΕ Χαλκιδικής για τις φυ-
σικές επιστήμες***Θεολόγου Μαρία**

Υπεύθυνη ΕΚΦΕ Χαλκιδικής

ΣΕΛ. 22

*Ακαδημία Δασκάλων :**Ένας Χρόνος Επιμορφωτικά Σεμινάρια Εκπαιδευτικών
για την Προαγωγή της Παιδικής και Εφηβικής Υγείας
Μάιος 2017-Μάιος 2018***Μαρία Παπαδοπούλου**Υπεύθυνη Συμβουλευτικού Σταθμού Νέων Χαλκιδικής
Πρόεδρος του Πανελληνίου Συλλόγου Εκπαιδευτικών
Αγωγής Υγείας

ΣΕΛ. 25

*3^η περιπατητική διαδρομή - Σιθωνία***Κατερίνα Χριστοπούλου**

Υπεύθυνη Ομάδας Φυσικής Αγωγής

ΣΕΛ. 27

*Περιπατητικές Διαδρομές της Δ.Δ.Ε. Χαλκιδικής και
Ε.Ε.Ε.Ε.Κ. (ή αλλιώς, συνδυάζοντας το περπάτημα με
την Αλληλεγγύη)***Κατερίνα Χριστοπούλου**

Υπεύθυνη Ομάδας Φυσικής Αγωγής

ΣΕΛ. 28

*Ημερίδα – εκπαιδευτική εξόρμηση της ΔΔΕ Χαλκιδικής
στη Μονή Ζυγού: ένα βήμα πριν το Άγιο Όρος***Αριστείδης Κωνσταντινίδης**

Πολιτικός Μηχανικός

Υπεύθυνος Σχολικών Δραστηριοτήτων



ISSN : 2585-2043

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

(Συνέχεια...)

ΣΕΛ. 29

Εκδήλωση παρουσίασης προγραμμάτων σχολικών δραστηριοτήτων

Ελένη Λέττα

Διευθύντρια του ΓΕΛ Αρναίας

ΣΕΛ. 31

Δράσεις ΔΔΕ Χαλκιδικής

ΣΕΛ. 31

Δράσεις Σ.Σ.Ν.

Μαρία Παπαδοπούλου

Υπεύθυνη Συμβουλευτικού Σταθμού Νέων

ΣΕΛ. 34

Δράσεις Υπ. Σχολικών Δραστηριοτήτων

Αριστείδης Κωνσταντινίδης

Υπεύθυνος Σχολικών Δραστηριοτήτων

ΣΕΛ. 35

Δράσεις ΚΕΠΛΗΝΕΤ

Βασίλης Στεφανίδης

Υπ. ΚΕ.ΠΛΗ.ΝΕ.Τ.

ΣΕΛ. 36

Δράσεις ΚΕΣΥΠ

Φίλιππος Κουτσάκας

Υπ. ΚΕΣΥΠ

ΣΕΛ. 38

Οι Επιτροπές του Περιοδικού



ISSN : 2585-2043



email επικοινωνίας

periodiko.dde@gmail.com

«Η εκπαίδευση αλλιώς – υπό το πρίσμα της ΔΔΕ Χαλκιδικής»

Τριμηνιαία Έκδοση

ΕΚΔΟΤΗΣ

ΔΔΕ Χαλκιδικής

ΟΜΑΔΑ ΕΠΙΜΕΛΕΙΑΣ

Κατερίνα Τσέκου

Αριστείδης Κωνσταντινίδης

Βασίλης Στεφανίδης

ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ ΕΞΩΦΥΛΛΟΥ

και ΤΙΤΛΟΥ

Ελένη Λέττα

ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΥ

Βασίλης Στεφανίδης

ΓΡΑΦΟΥΝ

Κατερίνα Τσέκου

Ιωάννης Βογιατζής

Αλέξανδρος Αλεξανδρίδης

Ιωάννα Στίνη

Ελένη Λέττα

Αριστείδης Κωνσταντινίδης

Μαρία Παπαδοπούλου

Βασίλης Στεφανίδης

Μαρία Θεολόγου

Κατερίνα Χριστοπούλου

Φίλιππος Κουτσάκας

ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑ

periodiko.dde@gmail.com

Διανέμεται ΔΩΡΕΑΝ

ISSN : 2585-2043

Αντί προλόγου

Και αισίως φθάσαμε στο 6^ο τεύχος του ηλεκτρονικού περιοδικού της Δ.Δ.Ε. Χαλκιδικής με τη λήξη της σχολικής χρονιάς 2017 – 2018. Ένα τεύχος πλουσιότερο σε ύλη από όλα τα προηγούμενα. Και μάλιστα με Τμήμα δημοσίευσης άρθρων μετά από κρίση Επιστημονικής Επιτροπής, ανάλογης με τη θεματική τους.

Ποιος θα μας το έλεγε, όταν ξεκινούσαμε αυτή τη δραστηριότητα με τον κ. **Στεφανίδη**, υπεύθυνο ΚΕ.ΠΛΗ.ΝΕ.Τ., και τον κ. **Κωνσταντινίδη**, υπεύθυνο των Σχολικών Δραστηριοτήτων ότι θα καταφέρναμε να τη διατηρήσουμε και να την εξελίξουμε σε αυτό το βαθμό; Να διαθέτει μια ευάριθμη Επιστημονική Επιτροπή (η ανταπόκριση στην πρόσκλησή μας για τη συγκρότησή της ήταν ανέλπιστη) και να δέχεται επιστημονικά άρθρα εκπαιδευτικών προς κρίση και δημοσίευση. Και μάλιστα, άρθρα ποικίλης και ευρείας θεματικής που μας υποχρέωσαν σε διάφορες «θεματικές επιστημονικές υποεπιτροπές». Και μάλιστα, και άρθρα εκπαιδευτικών που δεν υπηρετούν σε σχολικές μονάδες της Χαλκιδικής.

Το περιοδικό μας, φαίνεται, πως έχει ήδη γίνει γνωστό και η αναγνωρισιμότητά του αυτή από τη μια, οπωσδήποτε, μας ικανοποιεί και μας συγκινεί, από την άλλη, όμως, σκεπτόμαστε ότι ίσως μας οδηγήσει σε «μονοπάτια» που δεν είχαμε εξ αρχής κατά νου. Η αλήθεια είναι ότι κάνουμε διάφορες σκέψεις για το μέλλον του, αλλά τις οριστικές αποφάσεις κρίναμε σκόπιμο να τις πάρουμε με τη νέα σχολική χρονιά.

Τελικά, νομίζω, ότι ξεπεράσαμε τα προσδοκώμενα. Αισθάνομαι την ανάγκη να ευχαριστήσω θερμά τον κ. **Στεφανίδη** και τον κ. **Κωνσταντινίδη** για την ουσιαστική και εποικοδομητική συνεργασία μας και να τους ευχηθώ να συνεχίσουν να είναι δημιουργικοί και πρόθυμοι για νέες «περιπέτειες» απ' όποιο μετερίζι κι αν προκύψει να βρεθούν. Για τον εαυτό μου το θεωρώ δεδομένο.

Παράλληλα, θα ήθελα από καρδιάς να ευχαριστήσω όσους με τον ίδιο ενθουσιασμό ενεπλάκησαν σε αυτή την «περιπέτεια» και έγιναν μόνιμοι συνεργ-

γάτες μας. Τη δημιουργικότατη κ. **Λέττα**, διευθύντρια του Γ.Ε.Λ. Αρναίας – επίσημη γραφίστριά μας, την ανθρώπινη κι ευαίσθητη κ. **Παπαδοπούλου**, υπεύθυνη του Συμβουλευτικού Σταθμού Νέων, τον επικοινωνιακό κ. **Κουτσάκα**, υπεύθυνο ΚΕ.ΣΥΠ, την ακούραστη κι αεικίνητη κ. **Χριστοπούλου**, υπεύθυνη της Ομάδας Φυσικής Αγωγής, τη φιλομαθή κ. **Μπογδάνου**, υπεύθυνη των Ευρωπαϊκών Προγραμμάτων και του θεσμού της Μαθητείας.

Με τις προσπάθειές μας, θεωρώ ότι από το Γραφείο της Δ.Δ.Ε. καταστήσαμε σαφές πως στη Δευτεροβάθμια Εκπαίδευση της Χαλκιδικής γίνεται αξιόλογη δουλειά από δραστήριους και ικανούς εκπαιδευτικούς, έτοιμους να αντιμετωπίσουν τις νέες εκπαιδευτικές προκλήσεις με σοβαρότητα και διάθεση να ανταποκριθούν σ' αυτές αποτελεσματικά και δυναμικά. Εκπαιδευτικούς που δρουν πάντα με γνώμονα την αναβάθμιση της παιδείας και τη στήριξη των προσπαθειών των σχολικών μονάδων και των εκπαιδευτικών τους.

Στο πνεύμα αυτό κινήθηκαν όλες οι δραστηριότητές μας, όπως εύκολα κάποιος διαπιστώνει από τις σελίδες του 6^{ου} τεύχους του περιοδικού μας, με κορυφαία, κατά τη γνώμη μου, τη διοργάνωση περιπατητικών διαδρομών, με σκοπό την καλή φυσική μας κατάσταση, την ψυχική μας ανάταση, τη γνωριμία μας με το φυσικό και πολιτιστικό τοπίο της Χαλκιδικής, αλλά και την καλλιέργεια της αλληλεγγύης με την ταπεινή προσφορά μας.

Εύχομαι σε όλους μας ένα υπέροχο καλοκαίρι με πολύ ξεκούραση και απόλυτη ηρεμία. Γιατί ο εκπαιδευτικός χρειάζεται οπωσδήποτε τις «διακοπές» του.

Η Διευθύντρια Δ.Δ.Ε. Χαλκιδικής

Αικατερίνη Θ. Τσέκου
Φιλολόγος - Ιστορικός

Ο τρόπος ύπαρξης των χαρακτήρων και η σημασία της ιστορίας (τους) στο διήγημα του Παπαδιαμάντη «Ο Γάμος του Καραχμέτη».

ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΟΓΙΑΤΖΗΣ
ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ ΘΕΟΛΟΓΟΣ

Περίληψη.

Το διήγημα του Αλέξανδρου Παπαδιαμάντη «Ο γάμος του Καραχμέτη» με μια καινοφανή σύλληψη για τα δεδομένα και τις απαιτήσεις της μετανεωτερικής εποχής μας νοηματοδοτεί τη ζωή προβάλλοντας την Ελευθερία και το Πρόσωπο. Η οπτική του σκιαθίτη πεζογράφου μεταποιεί τον Χρόνο-Κρόνο από πεδίο της αυτοπραγμάτωσης του ανθρώπου και του κοινωνικού μετασηματισμού σε Ιστορία προσώπων τα οποία με αγάπη και αυτοθυσία εγγράφουν στη βιωτή την υπέρβαση και το θαύμα. Στο πρόσωπο του προεστού Κουμπή εικονίζεται η προοπτική της φύσης διαμορφωμένης από τα κοινωνικά στερεότυπα, τις βιολογικές ανάγκες, τη μετανεωτερική αυταξία και αυθυπαρξία. Αντίθετα στο πρόσωπο της Σεραϊνούς αποτυπώνεται η προοπτική της χάριτος η οποία με μια συνεχή και συνειδητή διάθεση προσφοράς, αγάπης και φιλανθρωπίας μεταποιεί την αλλαγή σε καταλλαγή, την βίωση του μυστηρίου της ζωής σε συμ-βίωση και την Ουσία του κόσμου σε συν-Ουσία. Ωστόσο αυτό που την αγιάζει στη συνείδηση του Παπαδιαμάντη και των αναγνωστών του είναι η αντίδραση της στην αυταρχικότητα του προεστού. Το ήθος της αυτοπροσφοράς και της αυτοθυσίας από θεατής του κόσμου καινοποιείται σε θεματοφύλακα αξιών και αλληλεγγύης ώστε θεώμενος ο άνθρωπος «ένεκεν της δικαιοσύνης» να ενσαρκώνει την θεανθρωπία του Χριστού. Η έμπρακτη συμπόνια της Σεραϊνούς σε αυτόν που υποφέρει γίνεται επιταγή και αποστολή ευθύνης στις οποιαδήποτε διακρίσεις, διαιρέσεις και αποκλεισμούς.

Λέξεις κλειδιά: Λογοτεχνία και Θεολογία, ευθύνη της Τέχνης και του ανα-γνώστη, ελευθερία και πρόσωπο, χρόνος και ιστορία, συλλογική ευαισθησία και ευθύνη.

Εισαγωγή.

Από το βάθος του άπλετου και σκοτεινού ορίζοντα της οικουμένης αναδύεται μια τέχνη τόσο ταπεινή όσο και οικεία σαν μελωδία «χαιρετίζουσα τὸ άχανές». Ξάφνου η εγκαρτέρηση της ασήκωτης μοίρας μας «περιστεγάζεται» «εἰς τὸ βάθος» από φωνή «ικετεύουσα τὸ άπειρον». Ο ρεμβασμός μιας μέρας συγκατανεύει τα άγια των αγίων με ένα «μινύρισμα πτηνοῦ χειμαζομένου, λαχταροῦντος τὴν έπάνοδον τοῦ έαρος». Όταν λοιπόν μέσα μας λάμπει το κáριο «χορδίζουσα τὸς άέρας» και δίνει στην αγιούσνη σχήματα και ονόματα γήινα και ρεαλιστικά ως «ένα άνθος γιαλού», τότε βρίσκεσαι στο διάφωτο της Ποίησης και συνομιλείς προσώρας με τον συγγραφέα εκείνο που μας μουρμούρισε την Αλήθεια κι έφεξε το φως της. Ο Αλέξανδρος Παπαδιαμάντης χάραξε στα παραδομένα σχήματα με αφέλεια και χάρη μια ζωή που «για να σταθεί δεν έχει ανάγκη από υποσημειώσεις» (Ελύτης, 2006, σ.423). Με μια καθαρότητα και μια λιτότητα ο σκιαθίτης πεζογράφος ανοίγει μια μυστική δίοδο στις γωνίες της ψυχής μας κάνοντας με έναν ελάχιστο παφλασμό το εγκόσμιο φως του υπερκόσμιο φως Χριστού. Και αν μιλά με όρους ποιητικούς είναι γιατί όταν διαβάζω Παπαδιαμάντη πάντοτε σκέφτομαι πως μέσα από την ποιητικότητα αναδεικνύεται δημιουργικά η αγιότητα και πως ο μεταμορφωμένος άνθρωπος της καινής κτίσης οφείλει να σκέφτεται και να δρα ποιητικά, άρα επ-αναστατικά. «Ποιητικά μόνον οίκεἰ στ' άλήθεια ὁ άνθρωπος τὴ γῆ έτούτη» παρατηρεί εύστοχα ο Οδυσσεάς Ελύτης (Ελύτης, 2006, σ. 174).

Στο πρώτο μέρος παρουσιάζεται συνοπτικά το διήγημα του Παπαδιαμάντη. Στο δεύτερο μέρος θεωρείται η παπαδιαμαντική ιστορία υπό το πρίσμα της ιστορικής οντολογίας της Ορθοδοξίας. Δυστυχώς η απουσία νοήματος οδήγησε τον σύγχρονο άνθρωπο σε μια ρασιοναλιστική θεώρηση και χρήση του χρόνου. Ο χρόνος δεν είναι ένας ξανακερδισμένος χρόνος, ο χρόνος της μνήμης, της συγχώρεσης, της καταλλαγής και της αγάπης. Στο τρίτο μέρος τα πρόσωπα της ιστορίας αποκαλύπτουν τη στάση ζωής και ιδίως η Σεραϊνώ ξεδιπλώνει την αλλαγή από αυτό που της έδωσαν η φύση και οι κοινωνικές συνθήκες σ' αυτό που η ίδια επιλέγει. Καταγράφεται, δηλαδή, η κίνηση, η μετακένωση από την αναγκαιότητα της φύσης στην ελευθερία του Προσώπου.

Αν η Τέχνη θέλει να είναι αληθινή και ουσιαστική, οφείλει να συμβάλλει στην ολοποιητική σύλληψη και στη νοηματοδότηση της ζωής ώστε να ταυτοποιούνται το Πρόσωπο και η Ελευθερία του ανθρώπου (Ταρκόφσκι, 1987, σ.53-54). Η Ποίηση ως αναδημιουργία του κόσμου ολοκληρώνει τον στόχο της όταν φωτίζει και αναζωογονεί την πρωτολογία και την εσχατολογία, το κάποτε και το πάντα του ανθρώπου μεταποιημένο σε ένα παρόν ουσιαστικής μεταλλαγής και καταλλαγής των σχέσεων και των προσανατολισμών του. Μόνο έτσι η ανά-γνωση και η κοινωνία με κείμενα σαν τον «Γάμο του Καραχμέτη» μπορούν να αλλάξουν τον τρόπο θέασης του κόσμου για να ανακαλύψουμε τον τρόπο και τον τόπο αποκάλυψης της αλήθειας. Ο Άλλος εξάλλου ενσαρκώνει τον τρόπο και τον τόπο της αλήθειας μας αφού «δεν είναι η κόλασή μας» αλλά μπορεί να γίνει ο παράδεισός μας. Η ζωή είναι καμωμένη από επιλογές που οδηγούν σε διασταυρώσεις. Κανείς δεν σώζεται μοναχός του. Ο παράδεισος ή η κόλαση μας φτιάχνονται από τα υλικά της δικιάς μας ζωής και των δικών μας επιλογών.

Ο Αλέξανδρος Παπαδιαμάντης μάς καλεί να ψηλαφίσουμε το συλλογικό μας είναι, να απεκδυθούμε στείρες βεβαιότητες και να αναδείξουμε τον δημιουργικό ανθρωπισμό που κινητοποιεί με ανατρεπτική ρώμη και επ-αναστατική έκρηξη τον οικουμενικό καημό και τη συλλογική ευαισθησία μας. Δεν ωφελεί να κοινωνείς την τέχνη αν δεν μεταστοιχειώνονται τόσο η δικιά σου ζωή όσο και η ζωή του διπλανού σου, αν δεν μπορείς να εμποδίσεις τη σάρκωση του κακού και να συνεργήσεις στον τοκετό του θείου Λόγου. Ο Χριστός μάς καλεί στα υψηλά και τα δύσκολα, σε ένα συνεχή Γολγοθά και σε μια διαρκή Ανάσταση. Κλείνοντας ας θυμηθούμε την προσευχή του Νίκου Καζαντζάκη: «*Δοξάρι είμαι στα χέρια σου, Κύριε, τέντωσέ με να μη σαπίσω. Μη με παρατεντώσεις, Κύριε, θα σπάσω. Παρατέντωσέ με, Κύριε, κι ας σπάσω! Διάλεξε*». (Καζαντζάκης, 1982, σ.505).

Το διήγημα «Ο γάμος του Καραχμέτη».

Το διήγημα δημοσιεύτηκε στα 1914 λίγα χρόνια μετά την αποδημία του Παπαδιαμάντη (1911). Διαδραματίζεται στη Σκιάθο στα χρόνια της Τουρκοκρατίας. Θεωρείται από εκείνα τα αριστουργήματα της πεζογραφίας μας στα οποία καταγράφεται με τον πλέον έκδηλο τρόπο το μαρτύριο να είσαι γυναίκα σε αυτόν τον τόπο ιδίως τα παλαιότερα χρόνια.

Ένας από τους προεστούς του τόπου ήταν και ο Κουμπής ο οποίος «τὰ εἶχε καλὰ μὲ τοὺς Ἀγάδες» και σχεδόν πάντοτε με την επιβλητικότητα, τον στιβαρό του λόγο και την αυταρχικότητά του επιβαλλόταν στις συναθροίσεις των Ρωμιών. Το μεγάλο σαράκι, αν και παντρεμένος δεκαπέντε έτη με την Σεραϊνώ, ήταν πως δεν είχε αποκτήσει απογόνους. Τριγύριζαν στο νου του διάφορες σκέψεις ως πειρασμοί τις οποίες όλες απέρριψε όπως να χωρίσει τη γυναίκα του, να αποκτήσει ερωμένη, να υιοθετήσει «ξένο γέννημα» ακόμη και να παραχωρήσει την περιουσία του σε συγγενείς ή να την προσφέρει σε φτωχούς και στην εκκλησία.

Όταν ο Καπετάν Πασάς «μὲ τὴν ἀρμάδα κατέπλευσε καὶ ἄραξε» στο νησί της Σκιάθου, τότε λοιπόν ο Κουμπής απεφάσισε να «τραβήξει τὸ σκοινὶ του» κάνοντας την επιλογή του. Αποφάσισε δωροδοκώντας ένα ιερέα και με την «εκδούλευσιν» των Τούρκων να απαγάγει τη γειτόνισσα του τη Λελούδα και να την παντρευτεί ώστε ο μύχιος πόθος του να επιτευχθεί. Η πονηριά και η ευρηματικότητα του γραμματέα Φαναριώτη του καπετάν πασά και η έντρομη και αδρανής στάση του παπά Σταμέλου συνέβαλαν στην ολοκλήρωση της «διγαμίας» του Κουμπή.

Η υπάκουη και στοργική Σεραϊνώ εκτέλεσε το σχέδιο του άντρα της και μαζί με τη Λελούδα πήγε ν' ανάψει τα καντήλια του αγίου Προκοπίου. Από κει έγινε αθόρυβα η μεταφορά της νέας συζύγου στη ναυαρχίδα του Καπετάν Πασά όπου η Λελούδα έγινε τελικά η δεύτερη γυναίκα του Κουμπή. Του έδωσε μάλιστα και πολλούς απογόνους τους οποίους «ανέστησε» με περισσή αγάπη και φροντίδα η Σεραϊνώ (έτσι την αποκαλούν ο Κουμπής και ο Παπαδιαμάντης στο τελευταίο μέρος του διηγήματος). Μάλιστα η αμέριστη και άδοξη αγάπη της εκδηλώθηκε και όταν στάθηκε μπροστά στο μανιασμένο ραβδί του Κουμπή τότε που λάθευσε η Λελούδα στην επίσημη φορεσιά του άντρα της προκαλώντας τον θυμό και την οργή του.

Έκτοτε ο Κουμπής ονομάζονταν από τους συντοπίτες του Καραχμέτης και οι απόγονοί του Καραχμεταίοι. Η δε Σεραϊνώ όταν απεβίωσε ετάφη στον περιβόλο του ναού του αγίου Δημητρίου εκεί όπου συνηθιζόταν να ενταφιάζονται οι ιερείς της ενορίας. Μετά από τρία χρόνια στην ανακομιδή των λειψάνων της αναδυόταν από τον τάφο της ένα λεπτό «θεσπέσιον ἄρωμα ὡς βασιλικοῦ, μόσχου καὶ ρόδου», σημάδι πως αγίασε με τη χάρη του Κυρίου.

«'Ο χρόνος είναι μια μεγάλη εκκλησία...».

Ο Οδυσσεάς Ελύτης κατατάσσει τον σκιαθίτη πεζογράφο στα πιο αντιπροσωπευτικά δείγματα μιας αθωότητας που διατρέχει ως τις εσχαιές την ανθρώπινη ύπαρξη. Ο παραπάνω στίχος του από το «Μονόγραμμα» του Οδυσσεά Ελύτη (Ελύτης, 1988, σ.25) τοποθετεί καίρια και ουσιαστικά την παπαδιαμαντική ιστορία στην καρδιά της ορθόδοξης οπτικής για την Ιστορία. Θέτει ενώπιον μας την πεμπτουσία της ιστορικής οντολογίας της Ορθοδοξίας ώστε ο καθένας να βλέπει με ένα καινοφανή τρόπο παλιά πράγματα, «να βλέπει ο καθένας διαρκές το ακαριαίο και το ακαριαίο διαρκές· να βλέπει ό,τι αγαπά σαν τον πυρήνα ενός παραδείσου» (Ελύτης, 1996, σ.10).

Στον αντίποδα ο νεωτερικός άνθρωπος διαμορφώνοντας μια τελείως εκκοσμικευμένη κοινωνία αυτονομήθηκε από κάθε μεταφυσική αυθεντία. Ο θρίαμβος του υποκειμένου προμηθεϊκής διάστασης καθρεφτίζεται στην αυτοπραγμάτωση του σε ένα ιστορικό πεδίο το οποίο δεν είναι τίποτε άλλο παρά ο τόπος της θεοποιημένης αυθυπαρξίας του (Γιαγκάζογλου, κ.α., 2008, σ.19). Ο θάνατος του Θεού θα επισύρει τελικά και τον θάνατο του ίδιου του ανθρώπου. Το υπαρξιακό μηδέν ανάγεται σε οντολογική αρχή κινητήριας δύναμης του ιστορικισμού (Ζιάκας, 2001, σ.33). Η απουσία του Θεού θα μετατρέψει την ιστορία σε εκατόμβη νεκρών και στην καλύτερη περίπτωση σε τραγική σισύφεια απόληψη. Πιο ανάγλυφα από ποτέ ο Τόμας Στερνς Έλιοτ διακηρύττει το τέλος της ιστορίας, το υπαρξιακό βύθισμα στην νύχτα του ιστορικού ολοκληρωτισμού. Ο χρόνος «γελοῖος ἔρημος θλιμμένος χρόνος» είναι ο «τόπος δυσμένειας», «αποστράγγιση του κόσμου της αίσθησης/ εκκένωση του κόσμου της φαντασίας/αδράνεια του κόσμου του πνεύματος» (Έλιοτ, 1988, σ.43-44). Στο υπαρξιακό δράμα του Σάμιουελ Μπέκετ ο Βλαντιμίρ και ο Εστραγκόν αδίκως περιμένουν τον Γκοντό. Αν και διαρκώς αναμένουν και διακαώς προσπαθούν να επανεκκινήσουν τον χρόνο με τη δυναμική των προσδοκιών τους, η απουσία νοήματος οδηγεί σε μια ελεατική θέαση του κόσμου θεμελιωμένου στην απόλυτη στασιμότητα. Οι ήρωες του Προύστ είναι γυμνοί και απροστάτευτοι στη φθορά του χρόνου που σαν Κρόνος σκοτώνει τα παιδιά του. Στον Αντρέι Ταρκόφσκι ο σύγχρονος άνθρωπος υποφέρει από τη ρασιοναλιστική χρήση του χρόνου, μπορεί όμως με ένα αναμμένο κερι ή μια θυσία να εγκιβωτίσει το θείο στην ιστορία του τώρα. Για τον δικό μας Γιώργο Σεφέρη έχει τελειώσει ο καιρός της προσευχής μας τώρα που «ή αγάπη έχει στεγνώσει» και ο καθένας «χωριστά όνειρεύεται και δεν ακούει τὸν βραχνὰ τῶν ἄλλων» (Σεφέρης, 1998,

σ.45).

Η οπτική όμως του Αλέξανδρου Παπαδιαμάντη τόσο υπαρξιακή όσο και φιλόφρων θεμελιώνεται στη μοναδικότητα του προσώπου και στο ακατάλυτο της ελευθερίας του, στοιχείο που την αποδεσμεύει από τη «Σκύλλα» της απολυτοποίησης και τη «Χάρυβδη» της σχετικότητας (Αγόρας, κ.α., 2002, σ.319). Με μια αλήθεια και μια ταπεινότητα αφηγείται το κείμενο το οποίο γίνεται ευανάγνωστο και καθώς «εξακολουθούν να παλιώνουν τα πράγματα, παραμένει καινούριος ο Θεός» (Ελύτης, 1996, σ.14). Δεν ατενίζει το αμετάβλητο και το ακίνητο της τραγικής ανθρώπινης μοίρας αλλά εμπεριέχει μια ιστορία με νόημα, προοπτική και σκοπό. Ο χρόνος παύει να τεμαχίζεται και να μερίζεται σε αστάθμητες κινήσεις από το «πρότερον» στο «ϋστερον» και αποκτά τη φυσική διάρκεια της προσωπικής σχέσης και της αγαπητικής κοινωνίας. Ο χρόνος δεν είναι απλώς ένα φυσικό μέγεθος, ένα πέρασμα από τη μια στιγμή στην άλλη, αλλά μεταποιείται σε ιστορικό γεγονός συγκεκριμένων προσώπων που ενεργούν με την ελεύθερη προαίρεσή τους. Ο Παπαδιαμάντης αφηγείται ιστορίες απλών, καθημερινών ανθρώπων, προσώπων συνήθως υπαρκτών. Είναι πρόσωπα μιας «ζωής απείραγης» τα οποία με χαμηλόφωνο τρόπο μεταστοιχειώνουν το δράμα τους σε ιστορία η οποία άπαξ και συνέβη εγγράφεται στο μυστήριο της ζωής (Ελύτης, 1996, σ.57).

Η ιστορία του Κουμπή Νικολάου και της Σεραϊνούς διαδραματίζεται σε μια συγκεκριμένη ιστορική κοινότητα, μέσα σε μια καθημερινότητα διάφανης ζωής, στο πεδίο της διαλεκτικής πορείας προς τη σωτηρία. Με μια προοπτική ανοιχτή στην έκπληξη και το ενδεχόμενο τα κτιστά όντα του Παπαδιαμάντη ενσαρκώνουν την εν Χριστώ ζωή χωρίς τις απολυτοποιήσεις και τις δικανικές αξιολογήσεις ενός ιστορικού ολοκληρωτισμού. Δίχως την ενθαδικότητα και την αυτονομία της νεωτερικής ιστοριογραφίας, οι ήρωες του σκιαθίτη πεζογράφου δεν εξιδανικεύουν καμιά βιωτή ούτε μονολιτικά αυτοδικαιώνονται ενδίδοντας στον πουριτανικό δυαλισμό του «ιερού» και του «βέβηλου». Η ιστορία ανοίγεται στο μέλλον και νοηματίζεται από τη μετοχή στην εν Χριστώ ζωή. Προσλαμβάνει τη θυσιαστική κένωση για να πληρωθεί εσχολογικά, εμφυσά στο πεπερασμένο έναν πρώτο αγέρα ανακαίνισης και ευλογίας δίνοντας στην ιστορία την ευκαιρία της θείας Οικονομίας.

Η κίνηση αυτή μόνο σε κατάσταση και νοοτροπία ελευθερίας και αγάπης μπορεί να ενεργηθεί και υποστασιοποιηθεί. Το νόημα της μοναδικής ιστορίας του «Γάμου του Καραχμέτη» δεν σχετικοποιείται ούτε μηδενίζεται μπροστά στην ισχυρή δυναμική των κοινωνικοοικονομικών δυνάμεων της νεωτερικής εποχής αλλά καθίσταται ένα μετανεωτερικό συναξάρι (Γιαγκάζογλου, κ.α., 2011, σ.5), μια ιστορία που εγγράφει στην τραγωδία της ύπαρξής της την «έξοδο» σε ένα απροσμέτρητο έσχατο, την τελική δικαίωση και αγιοποίηση της. Στο τέλος η υπαρξιακή ιστορία νικά τον κοσμικό χρόνο των καταπιεστικών δυνάμεων της περιθωριοποίησης. Η απελεύθερη ανθρωπιά της Σεραϊνούς γίνεται σύμμορφη με την αναστημένη ανθρωπιά του Χριστού ώστε διανοιγόμενη στη Βασιλεία του Θεού να σώζεται και αυτή η ίδια και η Ιστορία.

«Τὸ Ναὶ τὸ ἤμερον, τὸ ταπεινόν, τὸ πρῶον, τὸ Ναὶ τὸ φιλόφρων».

Δαείζομαι την παραπάνω ρήση του Παπαδιαμάντη από τον «Ξεπεσμένο Δερβίση» γιατί ουσιαστικά και αληθινά εκφράζει αυτή τη στάση ζωής της Σεραϊνούς. Είναι η ανταπόκριση στην εν Χριστώ αποκάλυψη, η απάντηση στην κλήση και τη θεοφάνεια του Χριστού στον κόσμο. Ένα αγκάλιασμα σταυρικό των διεστώτων ανασυνθέτει τα γήινα ώστε η ικεσία και ο «μνησιπήμων πόνος» να μας οδηγήσουν σε μια ολοκληρωτική και ανακαινιστική σύλληψη της ζωής.

Στην πρωτοχριστιανική εκκλησία υπήρχε μια βαπτισματική συνήθεια ο βαπτιζόμενος να αλλάζει κατεύθυνση από δυσμάς προς την Ανατολή. Αυτό σήμαινε την αλλαγή στάση ζωής από αυτό που του έδωσε η φύση σ' αυτό που ο ίδιος επέλεγε, από την αναγκαιότητα της φύσης στην ελευθερία του Προσώπου. Ο Αλέξανδρος Παπαδιαμάντης διατρέχει με ένα απόλυτο νηπτικό τρόπο την τεράστια απόσταση που χωρίζει το «απεικονίζω» της δυτικής νατουραλιστικής οπτικής (που είναι μια φυσική οπτικοποίηση του οράν) από το «εικονίζω» της ανατολικής θεωρίας (μετατροπή του αισθάνεσαι σε εικόνα) (Ελύτης, 2006, σ.212). Το συγκεκριμένο διήγημα διατηρώντας «την άλω γύρω από τις σεπτές εικόνες του» (Ελύτης, 1996, σ.21) εικονίζει τόσο η προοπτική της φύσης στο πρόσωπο του Κουμπή όσο και η προοπτική της χάριτος στην περίπτωση της Σεραϊνούς. Την αυθεντικότητα του ήθους ενός ανθρώπου δεν την αναζητούμε στις φυσικές ή υπερφυσικές ποιότητές του (στο «τι είναι» ο καθένας) αλλά στο «πώς υπάρχει», στον τρόπο που υπάρχει κι έτσι εξανθρωπίζει την Ιστορία του (Αγόρας, κ.α., 2002, σ.311). Χρησιμοποιώντας την χαρακτηριστική διαβάθμιση του Μαξίμου του Ομολογητή ο Κουμπής βρίσκεται στην κατάσταση του «είναι» και η Σεραϊνώ στην κατάσταση του «εἶναι» για να μεταποιηθεί εσχολογικά σε «ἀεὶ εἶναι». (Μάξιμος Ομολογητής, *Πρὸς Θαλάσσιον*, Ξ', PG 90, 624D).

Ο Κουμπής αυτοπεριορίζεται στο δεδομένο της κτιστότητας της ύπαρξής του. Με το βλέμμα στραμμένο στην επιβεβαίωση του εαυτού του επιζητά τη διαιώνισή του με την απόκτηση απογόνων με ένα δεύτερο παράνομο γάμο. Ένας αυτοεκλωβισμός στη φιλαυτία του στοιχειοθετεί το πρόσωπό του. Η ύπαρξή του αποκαλύπτεται ως αναγκαιότητα της φύσης γι' αυτό και απαιτεί εκείνη τη γυναίκα που θα του αξιώσει την τεκνοποίηση (Ζαννής, 1988, σ.63). Αυτή η ολιστική και ατομοκρατική θεώρηση της υπαρξιακής περιχαράκωσης τον Κουμπή στα κλειστά όρια της κτιστότητας. Βλέπει τα ανθρώπινα όντα που τον περιτριγυρίζουν ως αντικείμενα της επιβεβαίωσης του και ως μέσα ενίσχυσης της κοινωνικής οντότητάς του. Δεν διαμορφώνει σχέσεις αλλά εξαρτήσεις που απολυτοποιούν το ανθρώπινο και κυρίως κάθε σχετικό που δεν σχετίζεται με το άλλο, το διαφορετικό και κατώτερο δια της αγάπης και της ελευθερίας. Η έλλειψη αγάπης και η αυταρχική συμπεριφορά του προσδίδουν στη στάση του μια προσχηματική ηθικολογία. Το «φαίνεσθαι» είναι ο μόνιμος άξονας αναφοράς του και μέσα από τον ευσεβισμό και την τυπολατρία καθίσταται φορέας αδικίας και εκμετάλλευσης.

Γενικεύοντας τη θεώρηση θα μπορούσαμε να πούμε πως ο Κουμπής εκφράζει όλους εκείνους ακόμη και μέσα στον χώρο της



Εκκλησίας οι οποίοι χρησιμοποιούν τα θρησκευτικά και κοινωνικά σχήματα για να καθιερωθούν και να παρουσιαστούν ως θεματοφύλακες αξιών, να δικαιωθούν και να δικαιώσουν τις επιλογές τους. Ο ίδιος ο Ιησούς με αυστηρότητα ήλεγξε την υποκρισία και την σκληρότητα των Φαρισαίων οι οποίοι σαν τον παπαδιαμαντικό προεστό χρησιμοποιούν τον δόλο και την ισχύ για να αυτοεπιβεβαιώνονται στις συνειδήσεις του κόσμου. Ο λόγος του Κουμπή ο οποίος εξορίζει από τον τρόπο της ύπαρξής του τον διάλογο και τη συν-ύπαρξη καθίσταται εξουσία και δογματισμός συγκεφαλαιώνοντας στην περίπτωση του και όλους εκείνους τους «χαρισματούχους» που εξυφαίνουν το αλάθητο και το πρωτείο των ηγητόρων.

Αν η ανάγκη προσδιορίζει τον τρόπο της φύσης και τον εγκλωβισμό τόσο του Κουμπή όσο και τόσων άλλων ανθρώπων στην εμπειρική βεβαιότητα, η Σεραϊνώ κινείται στο επίπεδο και την προοπτική της χάριτος, στον τρόπο της ελευθερίας. Είναι τότε που η βίωση γίνεται συμβίωση, η ουσία της ζωής μετουσίωση και μέθεξη, γίνεται χαρά και γιορτή, μεταλλαγή και καταλλαγή, μυστήριο μέγα. Η Σεραϊνώ ως πρόσωπο υποστασιάζει μια ύπαρξη σε κατάσταση προσφοράς προς το συνάνθρωπο με μια συνεχή και συνειδητή διάθεση επικοινωνίας.

Πρόκειται για ένα μοναδικό και ανεπανάληπτο πρόσωπο το οποίο με ένα οικείο υπαρξιακό τρόπο ζωής και στάσης εκδηλώνει τα ανεπανάληπτα ιδιώματά του. Η αναφορικότητά της προς τα πρόσωπα του περιβάλλοντος είναι αυτή που την αξιώνει και την καταξιώνει ώστε να μεταποιεί την άκαμπτη αναγκαιότητα της φυσικής αυτοδικαίωσης σε μια ελεύθερη και αγαπητική κοινωνία. Αποδέχεται την αδικία του Κουμπή αλλά και αγκαλιάζει τη δεύτερη γυναίκα του με αγάπη και φιλανθρωπία. Η διαφορετικότητα των άλλων καθίσταται όρος και ορίζοντας της δικιάς της ζωής αφού μέσα σε αυτή την ίδια ζει και εξ αιτίας της υπ-άρχει. Σπουδάζει την αγάπη και την εμπειρία του Παραδείσου στην πληρότητα της ζωής, στην σχεσιακή αυτοπροσφορά της.

Ενώ ο Κουμπής νέμεται και κατέχει, η Σεραϊνώ μοιράζεται και κοινωνεί. Ενώ ο Κουμπής απαιτεί και ιδιοποιείται, αυτή εκπλήττει και νεοποιεί. Ενώ ο Κουμπής επενδύει σε απογόνους η Σεραϊνώ αποκαλύπτει μια άλλη μεθυστική διαώνιση της ύπαρξης. Ο Κουμπής είναι το πρόσωπο της αστοχίας, το δεδομένο μετρήσιμο του χρόνου και του χώρου το οποίο η τοπική κοινωνία κάπως αργά στο τέλος εκβάλλει από τους κόλπους της. Η Σεραϊνώ είναι η πρωτόπλαστη εκείνη «βλάβη» στη νομοτελειακή συνήθεια η οποία κάνει το θαύμα να ξεγλιστρήσει από τα φωτεινά του παράδεισου στα σκιερά δρομάκια της ζωής μας. Ο Κουμπής είναι η επαλήθευση μιας ανέξοδης, άτολμης και άτεκνης ζωής μετρώντας και υπολογίζοντας. Η Σεραϊνώ είναι το υπόδειγμα της παραίτησης από κάθε εγώ, παραίτηση από κάθε απαίτηση και κάθε ανάγκη για χάρη της απερίσταλτης σχέσης (Σταμούλης, 2014, σ.22). Η Σεραϊνώ γεννάει τη Ζωή κάθε φορά που πρωτόγνωρα «συν-ουσιάζεται» με την Ουσία του κόσμου, κάθε στιγμή που σχετίζεται και αναφέρεται αγαπητικά και ελεύθερα στην ολότητα του κόσμου. Στο πρόσωπό της όλα μεταμορφώνονται και αποκαλύπτονται ως «χώρος αχώρητος» και ως «άχρονος χρόνος» (Γιανναράς, 1991, σ. 12).

Ο Κουμπής καλύπτεται πίσω από τον θεσμό του γάμου που είναι ουσιαστικά η νομιμοποίηση και η θεσμοποίηση του τρόπου της φύσης. Μια σύμβαση της αναγκαιότητας της φύσης δικαιώνει τη χρήση και την κατοχή, την οριοθέτηση και τον συμβιβασμό και διαιωνίζει τον τρόπο της φύσης. Όμως η χριστιανική εμπειρία, ασυμβίβαστη και ανατρεπτική, υποδειγματίζει την κένωση, την παραίτηση από την νομοτελειακή προοπτική της φύσης και άφεση στην ολοποιητική αυτοπροσφορά του Χριστού. «Εί τις έρχεται πρός με και ού μισεί τον πατέρα έαυτοῦ και τήν μητέρα και τήν γυναίκα και τὰ τέκνα και τούς αδελφούς και τὰς αδελφάς, έτι δέ και τήν έαυτοῦ ψυχήν, ού δύναται μου μαθητής εἶναι» (Λκ. 14:26). Η ελευθερία και η αγαπητική μετάλλαξη της ζωής σε σχέση όπως αποκαλύπτεται στην ένσαρκη θεανθρωπία του Χριστού μετακενώνεται στη βιωτή της Σεραϊνούς η οποία καθώς τελειώνει τελειώνεται. Δεν αγιάζεται για την «μεταμορφωμένη συζυγία της» ούτε για την «εν παντί υποταγή της» (Ζανής, 1988, σ.64). Η Σεραϊνά χαριτώνεται γιατί μετάβαλε την ακαρπία της κοιλίας της σε καρποφορία αγάπης. Η Σεραϊνά αγιάζεται καθ' ομολογίαν του ίδιου του Κουμπή όταν εμπόδισε τον αυταρχικό προεστό να εκδηλώσει στη Λελούδα την οργή του «ό Θεός σε φωτίζει να φέρνεις έτσι, αγία ψυχή, είπε, μη δυνάμενος να κρατήσει, ό σκληρός, τήν συγκίνησίν του». Το ήθος της αυτοπροσφοράς και της αυτοθυσίας παύει να είναι απλώς θεατής του κόσμου, δεν συσχηματίζεται με την αδικία της περιρρέουσας σύμβασης, αλλά γίνεται θεματοφύλακας αλληλεγγύης και θεώμενος ό άνθρωπος αγκαλιάζει διακονώντας το δίκαιο.

Η διαμαρτυρία της είναι η υπέρτατη έκφραση της ευθύνης απέναντι στην αδικία και της έμπρακτης συμπόνιας σε αυτόν που υποφέρει. Μετά από χρόνια ο Τάσος Λειβαδίτης θα συμπληρώσει: «Ένα άλλο βράδυ τον άκουσα να κλαίει δίπλα. Χτύπησα την πόρτα και μπήκα. Μου 'δειξε πάνω στο κομοδίνο ένα μικρό ξύλινο σταυρό. «Είδες – μου λέει – γεννήθηκε η ευσπλαχνία».. Έσκυψα τότε το κεφάλι κι έκλαψα κι εγώ. Γιατί θα περνούσαν αιώνες και αιώνες και δε θα' χαμε να πούμε τίποτα ωραιότερο απ' αυτό» (Λειβαδίτης, 1983, σ.25). Αυτή η συμπόνια γίνεται επιταγή και αποστολή ώστε να μην αδιαφορούμε στις οποιοσδήποτε διακρίσεις, στα στερεότυπα των διαχωρισμών και των αποκλεισμών ούτε να υποκύπτουμε στις άδικες κοινωνικές δομές και εξουσίες. Αλλά οφείλουμε υπό το φως του «μακάριοι οι δεδιωγμένοι ένεκεν δικαιοσύνης» αναλαμβάνοντας τον δικό μας σταυρό να καταστήσουμε τον πάσχοντα κόσμο σε αναστημένη Βασιλεία του Θεού (Αθανασοπούλου-Κυπρίου, 2011, σ.262).

Επίλογος.

Χωρίς τον πόνο και τη σταυρική πορεία δεν αποκτάται Ελευθερία. Χωρίς τη χαρά και την αγαλλίαση της συνάντησης με τον Άλλον και κυρίως τον περιθωριοποιημένο Άλλον δεν επιτυγχάνεται η ανθρώπινη παρουσία και συν-ουσία, η επιβεβαίωση του Προσώπου. Έτσι τα πρόσωπα συνεχονται και συγκροτούνται από τη θεία Πνοή μέσα σε μια κτίση στερεωμένη στην αγάπη αλλά και επιρρεπή στην πώση. Καταφάσκοντας στην ετερότητα ουσιαστικά επαναφέρουμε στο προσκήνιο τη θεολογία του ενεργού-ντος Προσώπου ώστε «εκ του πλησίον» και «δια του πλησίον» να παρουσιαστούν ομοιότητες και να αναδειχθούν κοινότητες αντίστοιχα.

Ο Αλέξανδρος Παπαδιαμάντης ξεδιπλώνει μπροστά μας με πρόσωπα γήινα και ιδιότυπα το αρχέγονο ταξίδι για την ανακάλυψη του νοήματος μέσα από τις δοκιμασίες και με την υπέρβαση του χρόνου σε προσωπική Ιστορία. Εξάλλου η Τέχνη δεν είναι τίποτε άλλο παρά υπέρβαση, να δίνει πνευματικό όραμα στην πραγματικότητα. Άλλη είναι η «γεωγραφία» της εντοπιότητας που την ορίζουν οι χάρτες και οι γεωγράφοι. Και εντελώς διαφορετική η «γεωγραφία» της υπέρβασης την οποία ανακαλύπτουν ως εξερευνητές και την κατοικούν οι ποιητές της αλήθειας. Ο σκιαθίτης διηγηματογράφος μάς κάνει να νοσταλγούμε τον τόπο της συνάντησης και το τοπίο του Άλλου ώστε να μεταμορφώσουμε τη νοσταλγία και το όραμα σε πραγματικότητα και βεβαιότητα.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ.

- Αγόρας Κωνσταντίνος, *Ηθική και Βιοηθική* στο Κ. Αγόρας, κ.ά. Πίστη και Βίωμα της Ορθοδοξίας, τ. Α΄, *Δόγμα, Πνευματικότητα, και Ήθος της Ορθοδοξίας*, Εκδόσεις ΕΑΠ, Πάτρα 2002, σ. 305-371.
- Αθανασοπούλου-Κυπρίου Σπυριδούλα, «Παρατηρώντας τον πόνο των άλλων: Η ευθύνη του χριστιανού αναγνώστη με αφορμή το διήγημα του Παπαδιαμάντη «Ο γάμος του Καραχμέτη», *Θεολογία*, τ. 4, (2011), σ. 255-262.
- Γιαγκάζογλου Σταύρος, *Φιλοσοφία της Ιστορίας και Θεολογία της Ιστορίας*, στο Σπ. Αθανασοπούλου –Κυπρίου κ.α., *Η Ορθοδοξία ως πολιτιστικό επίτευγμα και τα προβλήματα του σύγχρονου ανθρώπου*, τ. Γ΄, *Ορθοδοξία και Μετανεωτερικότητα*, Εκδόσεις ΕΑΠ, Πάτρα 2008, σ. 15-80.
- Γιαγκάζογλου Σταύρος, «Προλογικό. Φωνή εκ βαθέων αναβαίνουσα. Η δοξολογική θεολογία του Αλέξανδρου Παπαδιαμάντη», *Θεολογία*, τ. 4, (2011), σ. 3-5.
- Γιανναράς Χρήστος, *Σχόλιο στο Άσμα Ασμάτων*, Δόμος, Αθήνα 1991.
- Έλιοτ Τόμας Στέρν, *Η Τετάρτη των τεφρών, Τα τραγούδια του Άριελ, Τέσσερα Κουαρτέτα*, μτφρ. Κλείτος Κύρου, Ρόπτρον, Αθήνα 1988.
- Ελύτης Οδυσσέας, *Εν λευκώ*, Ίκαρος, Αθήνα 2006.
- Ελύτης Οδυσσέας, *Η μαγεία του Παπαδιαμάντη*, Ύψιλον, Αθήνα 1996.
- Ελύτης Οδυσσέας, *Μονόγραμμα.*, Ίκαρος, Αθήνα 1998.
- Ελύτης Οδυσσέας, *Τα δημόσια και τα ιδιωτικά*, Ίκαρος, Αθήνα 1991.
- Ζαννής Τάσος, *Ο γάμος του Καραχμέτη ή το συναξάρι μιας αγίας συζύγου*, *Σύναξη*, 26, (1998), σ. 62-64.
- Ζιάκας Θεόδωρος, *Η έκλειψη του υποκειμένου*, Αρμός, Αθήνα 2001.
- Καζαντζάκης Νίκος, *Αναφορά στον Γκρέκο*, Ελένη Καζαντζάκη, Αθήνα 1982.
- Λειβαδίτης Τάσος, *Ο τυφλός με τον λύχνο*, Κέδρος, Αθήνα 1983.
- Μάξιμος Ομολογητής. *Πρός Θαλάσσιον*, Ξ΄, PG 90, 244A-785B.
- Μπέγγος Μάριος, *Διόνυσος και Διονύσιος*, Ελληνικά Γράμματα, Αθήνα 2000.
15. Παπαδιαμάντης, Αλέξανδρος. *Ο γάμος του Καραχμέτη*, <http://www.papadiamantis.org/works/58-narration/411-04-61-o-gamos-toy-karaxmeth> [1914](http://www.papadiamantis.org/works/58-narration/411-04-61-o-gamos-toy-karaxmeth), (ημερ. ανάκτησης: 20-12-2017).
16. Σεφέρης Γιώργος, *Ποιήματα*, Ίκαρος, Αθήνα 1998.
17. Σταμούλης Χρυσόστομος, *Η γυναίκα του Λωτ και η σύγχρονη θεολογία*, Αρμός, Αθήνα 2014.
- Ταρκόφσκι Αντρέι, *Σμιλεύοντας τον χρόνο*, Νεφέλη, Αθήνα 1987.

Ο ΓΥΓΗΣ ΤΟΥ ΠΛΑΤΩΝΑ ΚΑΙ Ο ΦΡΟΝΤΟ ΤΟΥ ΤΟΛΚΙΝ (ΔΥΟ ΔΑΚΤΥΛΙΔΟΚΟΥΒΑΛΗΤΕΣ ΠΟΥ ΕΠΕΛΕΞΕ Η ΜΟΙΡΑ ΤΥΧΑΙΑ) ΟΜΟΙΟΤΗΤΕΣ – ΔΙΑΦΟΡΕΣ – ΔΙΑΚΕΙΜΕΝΙΚΟΤΗΤΑ ΙΔΕΩΝ ΚΑΙ ΣΥΛΛΗΨΕΩΝ

Αλέξανδρος Αλεξανδρίδης

ΠΕ02, ΓΕΛ Κασσάνδρας (με απόσπαση στη ΔΔΕ Χαλκιδικής)

sapiens@sch.gr

Με απόσταση 2400 χρόνων η συγγραφική Μούσα έπλασε ξανά το ίδιο παραμύθι...

«...ιδεῖν ἐνόητα νεκρόν, ὡς φαίνεσθαι μείζω ἢ κατ' ἄνθρωπον, τοῦτον δὲ ἄλλο μὲν οὐδέν, περὶ δὲ τῆ χειρὶ χρυσοῦν δακτύλιον ὄν<τα> περιελόμενον...» (Πλάτωνος, «Πολιτεία», Βιβλίο Β', 359 d).

(Μετάφραση: ...και είδε ότι υπήρχε κάποιος νεκρός, μεγαλύτερος από κανονικό άνθρωπο καθώς φαινόταν, [ότι] αυτός άλλο τίποτα δεν είχε, και αφού (αυτός) πήρε ένα χρυσό δακτυλίδι που υπήρχε στο δάκτυλο...).

«...φτιάχτηκε ακόμα ένα δακτυλίδι. Στη χώρα της Μόρντορ, στις φωτιές, στο βουνό του Χαμού, ο Άρχοντας Σόρον μυστικά σφυρηλάτησε το Ένα Δακτυλίδι... Μέσα σ' αυτό το Δακτυλίδι έβαλε τη μεγάλη κακία του και τη θέλησή του να κυριαρχήσει σε όλη του τη ζωή...» (τηλεοπτική μεταφορά του βιβλίου του Τόλκιν, «Ο Άρχοντας των Δακτυλιδιών», μέρος Α', Η συντροφιά του Δακτυλιδιού).

ΠΕΡΙΛΗΨΗ

Σκοπός αυτής της εργασίας είναι να παρουσιάσει το μοτίβο ενός μαγικού δακτυλιδιού, όπως αυτό αξιοποιείται σε ένα αρχαίο κείμενο και σε μια σύγχρονη κινηματογραφική τριλογία. Παρουσιάζεται αναλυτικά η ιστορία του Γύγη, την οποία αφηγείται ο Γλαύκων στην πλατωνική «Πολιτεία» και σχολιάζονται οι παράμετροί της σε σχέση με το θέμα του δικαίου. Στη συνέχεια σκιαγραφείται η προσωπικότητα του τολκινικού δακτυλιδοκουβαλητή, του Φρόντο, όπως αυτός εμφανίζεται στη γνωστή κινηματογραφική τριλογία «Ο Άρχοντας των Δακτυλιδιών». Στο τελευταίο μέρος πραγματοποιείται προσπάθεια συγκριτικής παρουσίασης των δύο διηγήσεων (Γύγη – Φρόντο) και επιχειρείται ο εντοπισμός ομοιοτήτων, διαφορών, καθώς και ανάλυση της διακειμενικότητας των ιδεών και των συλλήψεων.

ΛΕΞΕΙΣ ΚΛΕΙΔΙΑ: μαγικό δακτυλίδι, Γύγης, Φρόντο, Πλάτων, Τόλκιν, δίκαιο, άδικο.

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Ο Πλάτωνας και ο Τόλκιν «φορούν» το ίδιο δακτυλίδι

Δύο διαφορετικοί συγγραφείς, ένας της ελληνικής αρχαιότητας – μέγιστος φιλόσοφος όλων των εποχών – και ένας της σύγχρονης πραγματικότητάς μας – αν και παλαιότερος από τη σημερινή μας γενιά, πάντως μεγαλωμένος στην Αγγλία και διακεκριμένος φιλόλογος – ένωσαν το νήμα της έμπνευσής τους, παρά το ότι απέχουν 24 αιώνες, προσπαθώντας να αξιοποιήσουν το ίδιο πολύτιμο αντικείμενο και συνάμα σύμβολο δύναμης και εξουσίας: ένα χρυσό δακτυλίδι (χρυσού δακτύλιον).

Δύο δακτυλιδοκουβαλητές σε διαφορετικό χωροχρόνο – πάντως σε κάθε περίπτωση φανταστικό – πλάστηκαν από δύο ευρηματικούς ανθρώπους και έγιναν φορείς μιας τεράστιας μαγικής δύναμης. Ο πλατωνικός Γύγης, ο οποίος βρήκε το δικό του χρυσό δακτυλίδι στο άψυχο σώμα ενός γίγαντα στα έγκατα της γης, μετά από μία τρομερή καταιγίδα και έναν τρομακτικό σεισμό και ο τολκινικός Φρόντο, (– που δεν είναι άνθρωπος, αλλά ένα αθώο χόμπιτ, δηλαδή ένας άκακος νάνος –) ο οποίος κληρονόμησε μοιραία το «πολύτιμο» δακτυλίδι από το θείο του Μπίλμπο.

Πλάτωνας και Τόλκιν ασχολούνται ο καθένας από τη δική του σκοπιά και με τα δικά του πιστεύω, αξιοποιώντας τα δεδομένα της εποχής τους και τις εμπειρίες ζωής που αποκόμισαν, με το τεράστιο θέμα του δικαίου στην κοινωνική πραγματικότητα. Τους απασχολούν τα διττά – αντικρουόμενα ζεύγη καλού – κακού, ευτυχίας – δυστυχίας, γνώσης – άγνοιας, δικαιοσύνης – αδικίας, γενναιότητας – δειλίας, κοινωνικής προσφοράς – απραγίας, αρμονίας – δυσαρμονίας και οραματίζονται την κυριαρχία του αγαθού σε ένα «φωτεινό», δηλαδή ευτυχισμένο και αρμονικό κόσμο.

ΠΡΩΤΟ ΜΕΡΟΣ

Ο πλατωνικός Γύγης

Ο ευρηματικός φιλόσοφος, στο Β' βιβλίο της «Πολιτείας» του και με το στόμα του αδελφού του Γλαύκωνα, επινοεί ένα μύθο. Ένας βοσκός του βασιλιά της Λυδίας ονόματι Γύγης βρίσκει τυχαία ένα μαγικό δακτυλίδι μετά από δύο καταστρεπτικά φυσικά φαινόμενα. Την ώρα που έβασκε τα πρόβατα του άρχοντά του, έπιασε φοβερή καταιγίδα και έγινε τόσο δυνατός σεισμός, ώστε άνοιξε η γη κάτω απ' τα πόδια του. Κατέβηκε στο χάσμα που δημιουργήθηκε και εκεί μέσα στα σπλάχνα της γης, είδε ένα μεγάλο χάλκινο κούφιο άλογο. Από κάποια ανοίγματα στα πλευρά του κοίταξε μέσα του και διαπίστωσε ότι εκεί ήταν ξαπλωμένος ένας νεκρός με διαστάσεις σχεδόν γιγαντιαίες. Και το σημαντικότερο, φορούσε στο χέρι του ένα χρυσό δακτυλίδι. Ο Γύγης το πήρε και ανέβηκε πάλι στην επιφάνεια. Κάποια μέρα διαπίστωσε ότι το πολύτιμο εύρημά του είχε μία αξιοπεριεργή μαγική δυνατότητα. Περιστρέφοντας την πέτρα του («σφενδόνην» την ονομάζει ο Πλάτωνας) προς το εσωτερικό της παλάμης του, γινόταν άορατος και εμφανιζόταν πάλι, γυρίζοντας το δακτυλίδι προς την αντίστροφη φορά.

Η δύναμη του δακτυλιδιού

Ο ταπεινός βοσκός είχε, λοιπόν, στα χέρια του ένα τεράστιο όπλο. Μπορούσε να κάνει ό,τι επιθυμούσε, χωρίς να γίνεται αντιληπτός και κυρίως, χωρίς να τιμωρείται ή έστω να επιπλήττεται. Έγινε από τη μια στιγμή στην άλλη φορέας μιας τουλάχιστον παράδοξης και απρόσμενης δύναμης, η οποία μπορούσε να λειτουργήσει προς όφελός του, πάντα όμως υπό το βάρος μιας έστω και λανθάνουσας αδικίας, που μπορούσε να φτάσει κι ως το έγκλημα. Και πραγματικά έτσι έγινε. Ο ασήμαντος μέχρι τότε Γύγης έγινε εραστής της βασίλισσας και με τη βοήθειά της σκότωσε τον αφέντη του και πήρε ο ίδιος την εξουσία. Κατέλαβε, λοιπόν, μια θέση που του χάρισε η δύναμη ενός χρυσού κρίκου, χωρίς να υπολογίσει τα αθέμιτα μέσα που χρησιμοποίησε, αλλά με μοναδικά κίνητρα – συνηθισμένα στην ανθρώπινη φύση – τη δόξα και τον πλούτο.

Η σημειολογία της πλατωνικής διήγησης

Ο Γλαύκωνας, που διηγείται τη φανταστική αυτή ιστορία, καταλήγει στο συμπέρασμα ότι τελικά είναι στη φύση του ανθρώπου να αδικεί, όταν μάλιστα ξέρει εκ των προτέρων ότι δε θα υποστεί τις συνέπειες της αδικίας του. Και αυτό γιατί η κοινή λογική ενός ανθρώπου λέει ότι η δικαιοσύνη δεν είναι τελικά ένα αγαθό στη ζωή μας, αφού η εφαρμογή της προσκρούει στο προσωπικό μας συμφέρον και είναι ανασταλτικός παράγοντας, τις περισσότερες φορές, για τα οποιασδήποτε ποιότητας κέρδη μας. Για όλους μας, λοιπόν, το βασανιστικό ερώτημα «*ἀδικεῖν ἢ ἀδικεῖσθαι;*» γίνεται πολύ απλό. Και η απάντηση στη συνείδησή μας δεν είναι τουλάχιστον μία ανώδυνη ουδετερότητα, αλλά μία συνειδητή επιλογή συμφέροντος: «*ἀδικεῖν*» και μάλιστα, αν είναι δυνατόν, ατιμώρητα. Ένα δακτυλίδι, λοιπόν, έγινε η αιτία να διαφθαρεί ένας απονήρευτος βοσκός και να περάσει από το φως του ενάρετου στη σκιά του εγκληματία. Ένα αντικείμενο γίνεται η φυλακή μιας συνείδησης, ο μοχλός καταστροφής μιας έντιμης ζωής, το παραδεισένιο μήλο, που όμως ως γνωστόν καταδικάζει τον άνθρωπο να ζει αιώνια στο σκοτάδι της αμαρτίας. Αμαρτία που ο Πλάτωνας, μη γνωρίζοντας τόσο παλιά τη χριστιανική ηθική, ονομάζει αδικία, δηλαδή άρση της δικαιοσύνης. Ο Γλαύκωνας, βέβαια, φερέφωνο της αριστοκρατικής του καταγωγής και προσπαθώντας να μιμηθεί το σοφιστή Θρασύμαχο και να «ερεθίσει» έτσι το μεγάλο δάσκαλο Σωκράτη, συμφωνεί με την ανθρώπινη επιλογή της αδικίας, αφού αυτό επιτάσσει η λογική του συμφέροντος και αυτό θα έπραττε ο οποιοσδήποτε του δινόταν η ευκαιρία να κερδίσει κάτι λαθραία. Ο Πλάτων, όμως, και φυσικά ο Σωκράτης, διαφωνούν και αυτό θα φανεί και θα τεκμηριωθεί επαρκώς στα υπόλοιπα βιβλία της «Πολιτείας». Η δικαιοσύνη και το αγαθό είναι στην Πλατωνική Πολιτεία οι ύψιστες αναζητήσεις και ενδεχόμενες κατακτήσεις για τον άνθρωπο. Θα έλεγε κανείς ότι παρουσιάζονται ως επίγειες απεικονίσεις της προσωπικής και περισσότερο της συλλογικής ευτυχίας. Αν και ο Γλαύκωνας στα συμπεράσματά του, δηλαδή στο επιμύθιο της ιστορίας του, είναι απόλυτος και ελαφρά τη καρδία αναγορεύει την αδικία σε μία τουλάχιστον επιβεβλημένη κατάσταση, η συλλογιστική του πορεία είναι μόνο φαινομενικά τεκμηριωμένη με τη λογική. Και αυτό γιατί, ενώ πραγματικά η ανθρώπινη λογική υποστηρίζει το *ἀδικεῖν*, αυτό όμως συμβαίνει μόνο μέσα σε μια κοινωνία που νοσεί.

Ο Πλάτωνας, αντίθετα, είναι θερμός οπαδός μιας υγιούς, δίκαιης και ως εκ τούτου «φωτεινής» πραγματικότητας. Ο άνθρωπος, επομένως, καλείται να αλλάξει νοοτροπία, να παλέψει με το κακό, να θεαθεί το φως, δηλαδή το ωραίο, το δίκαιο, το αρμονικό και τελικά να κατακτήσει τη μακαριότητα στη ζωή του. Από τον ίδιο το φιλόσοφο, με το στόμα του δασκάλου του Σωκράτη προτείνεται ένα μοναδικό και ίσως ανίκητο (ακόμη και σήμερα) όπλο: η ολοκληρωμένη παιδεία. Και μπορεί και ο ίδιος ο Πλάτωνας, λόγω αριστοκρατικής καταγωγής, να οραματίζεται μια ταξική πολιτεία, αλλά το μοντέλο που έχει στο μυαλό του δεν είναι μια αριστοκρατία του πλούτου, αλλά μία αριστοκρατία του πνεύματος, όχι στατική, αλλά εμπλουτισμένη με κοινωνική κινητικότητα. Δηλαδή, τέτοια που να προβλέπει την εξέλιξη των ανθρώπων, ανάλογα με τις ικανότητές τους, μέχρι τις ανώτατες κοινωνικές – πνευματικές διαβαθμίσεις.

Ο Γλαύκωνας ξεχνάει ότι ο άνθρωπος, που θα προτιμήσει να αδικηθεί κι όχι να αδικήσει, τιμά πάνω απ' όλα την ανθρωπιά

του. Γι' αυτήν την ανθρωπιά, τελικά, νομίζω ότι φιλοσοφεί ο Πλάτωνας στην «Πολιτεία» του. Στα χρόνια μας πια, ένας άλλος στοχαστής με διεισδυτικό μάτι το έχει διατυπώσει εξαιρετα: «...αν είναι αναγκαίο να επιλέξουμε ανάμεσα στο να αδικήσουμε ή να αδικηθούμε, η φυσική μας τάση είναι να προτιμήσουμε το πρώτο, αλλά επιλέγοντας το δεύτερο τιμούμε την ανθρωπιά μας».

ΔΕΥΤΕΡΟ ΜΕΡΟΣ

Ο τολκινικός Φρόντο

Για να μη χαθεί όμως η σκοποθεσία αυτής της μελέτης, είμαι υποχρεωμένος να σημειώσω ότι το θέμα μας είναι το λογοτεχνικό μοτίβο του μαγικού δακτυλιδιού. Ένα τέτοιο, περίπου, δακτυλίδι δημιούργησε και η φαντασία του αριστοτέχνη συγγραφέα Τόλκιν. Ο άνθρωπος αυτός έπλασε ένα ολόκληρο έπος, σε δικό του χωροχρόνο και με δικούς του ήρωες και το ονόμασε «Ο Άρχοντας των Δακτυλιδιών». Πρόκειται για μια εκπληκτική τριλογία δράσης, περιπέτειας και μυστηρίου, η οποία τελικά τα έχει όλα: πολεμικό μένος, ασύλληπτες σε σκληρότητα μάχες, πάλη του καλού με το κακό, ευαισθησία, φιλία, αυταπάρνηση, γενναιότητα, έρωτα και πάνω απ' όλα απρόσμενες ανατροπές. Έχει, όμως, πριν απ' όλα κάτι που τη «δένει» με την αιώνες παλαιότερη διήγηση του Γλαύκωνα: ένα χρυσό δακτυλίδι...

Ο Φρόντο είναι ο τολκινικός δακτυλιδοκουβαλητής, διάδοχος του Γύγη. Ο χαρισματικός συγγραφέας πλάθει μια εναλλακτική εκδοχή, τύπου ομηρικής οδύσσειας, εμπλουτισμένης με εντονότερα φαντασιακά στοιχεία και προσαρμοσμένης στο πλαίσιο των γοητευτικά θελκτικών αγγλοσαξονικών μύθων. Ένας μικρός νάνος – χόμπιτ (Φρόντο), αθώος και άκακος, αναλαμβάνει την επικίνδυνη αποστολή να καταστρέψει στον τόπο δημιουργίας του ένα πανάρχαιο σύμβολο του κακού επί της γης. Πρόκειται για ένα μαγικό δακτυλίδι φτιαγμένο από χρυσό, μέσα στο οποίο συμπυκνώνονται όλες οι δυνάμεις της αδικίας, του σκότους και των καταθρόνιων δαιμόνων. Ο ταπεινός νεαρός ήρωας του βιβλίου γίνεται κληρονόμος μιας τεράστιας, πλην όμως εγκληματικής δύναμης. Κρατάει στα χέρια του την τύχη ολόκληρου του τολκινικού κόσμου και πρέπει να αντισταθεί στους σαγηνευτικούς πειρασμούς του κακού, οι οποίοι τηλεπαθητικά εκπορεύονται από το ίδιο το δακτυλίδι. Ο θεός του μικρού χόμπιτ, Μπίλμπο, έδωσε στον ανεπιθύ του μία τουλάχιστον δύσκολη κληρονομιά. Να νικήσει από τη μια το κακό και να σώσει τον κόσμο· και από την άλλη να αποδείξει την αξία του ως δίκαιος και ενάρετος άνθρωπος, αντιστεκόμενος στα πανίσχυρα δαιμόνια του σκότους. Σ' αυτήν την περιπέτεια ζωής ο Φρόντο, ευτυχώς, δεν είναι μόνος, αν και αυτός κουβαλά πάνω του το «βάρος» του δακτυλιδιού και την επιταγή της μοίρας να το καταστρέψει. Γύρω του κινούνται και άλλα πρόσωπα, που διεκδικούν μερίδιο αρετής και συμπεριφορά αντίστασης απέναντι στο κακό. Κάποιοι τα καταφέρνουν, κάποιοι όχι, κάποιοι ταλαντεύονται βασανιστικά στο μεταίχμιο δικαίου – αδικίας. Το μικρό χόμπιτ, όμως, είναι ακλόνητο στην αγνότητά του. Η αθώα ψυχή του με ευκολία νικά το σκοτάδι του κακού και τελικά εκπληρώνει την αποστολή του, μέσα από αδυσώπητες και άνισες μάχες, εκτεταμένες καταδιώξεις και τρομακτικές απειλές. Ίσως εκ πρώτης όψεως να μη φαίνονται οι αντιστοιχίες αυτής της ιστορίας με το πιο σύντομο παραμύθι του Γύγη. Κι όμως, μια προσεκτικότερη ματιά πείθει ότι υπάρχει έντονος – συνεκτικός δεσμός στον πυρήνα των δύο ελκυστικών διηγήσεων. Αυτές τις ομοιότητες, αλλά και τις διαφορές στη θεματική των δύο ιστοριών, καθώς και στις ιδέες και συλλήψεις τους, θα προσπαθήσω παρακάτω να ανιχνεύσω.

ΣΥΓΚΡΙΤΙΚΗ ΑΠΟΤΙΜΗΣΗ

Δύο κρίκοι από το ίδιο υλικό

Ένα πρώτο σημείο εξόφθαλμης ομοιότητας ήδη έχει αποκαλυφθεί. Πρόκειται, φυσικά, για το χρυσό δακτυλίδι, το οποίο κυριαρχεί σαν αντικείμενο – σύμβολο και στους δύο μύθους. Αν τώρα εξετάσουμε την ποιότητα και των δύο δακτυλιδιών, ως προς τα αποτελέσματα που επιφέρουν, θα διαπιστώσουμε ότι σε κάθε περίπτωση αυτά οδηγούν προς το κακό. Στην πλατωνική εφεύρεση το δακτυλίδι σκαρώνει δόλια μία βασιλική δολοφονία, στην τολκινική εκδοχή παρουσιάζεται να ανήκει στον άρχοντα του σκότους και να πρωτοστατεί στην υποδούλωση όλου του κόσμου.

Διαπιστώνεται μία κλιμάκωση συσσωρευμένης αρνητικής ενέργειας στα δύο δακτυλίδια, προϊόν ίσως μιας διακειμενικότητας ιδεών, την οποία εφάρμοσε ο Τόλκιν, μελετώντας τον Πλάτωνα.

Υπάρχει, όμως, και μία πρακτικότερη ομοιότητα των δύο χρυσών κρίκων, ομολογουμένως κάπως διαφοροποιημένη στο πέρας του χρόνου. Τα δύο δακτυλίδια δίνουν τη δυνατότητα στους κατόχους τους να γίνονται αόρατοι. Το ζεύγος ορατός – αόρατος δεσπόζει τόσο στην πλατωνική, όσο και στην τολκινική εκδοχή του μύθου. Ο μεν Γύγης περιστρέφοντας την πέτρα του δακτυλιδιού εξαφανίζεται ή εμφανίζεται, ανάλογα με τη φορά της περιστροφής. Ο δε Φρόντο γίνεται αόρατος κάθε φορά που φορά το δακτυλίδι, ενώ επανεμφανίζεται μόλις το βγάλει από το χέρι του. Το προνόμιο αυτό έκανε το Γύγη να σκεφτεί το «ἀδικεῖν», δίχως τιμωρία, μέχρι που έφτασε στην ειδική πράξη του φόνου. Ο μικρός χόμπιτ από την πλευρά του, κάθε φορά που φορά το δακτυλίδι, βιώνει τον ανυπόφορο και απειλητικό κόσμο του κακού μπροστά στα αθώα μάτια του. Μπορεί να μη διαπράττει ο ίδιος αδικίες, αλλά διαπιστώνει τη βδελυρή δύναμη του «δώρου», που πήρε από το θείο του. Ο ίδιος δείχνει σε όλη την ιστορία δύναμη αρετής και έτσι αντιστέκεται στο «σειρήνιο» κάλεσμα του δακτυλιδιού. Ο Γύγης όμως δεν κάνει το ίδιο. Ακολουθεί την ανθρώπινη φύση: «ἀδικεῖν παρὰ ἀδικεῖσθαι». Ας μην ξεχνούμε, βέβαια, κι αυτό: ο Φρόντο δεν είναι άνθρωπος και έτσι δεν πα-



ρουσιάζει τις πιθανές αδυναμίες όλων μας.

Και η ίδια η προέλευση των δύο δακτυλιδιών είναι κοινή. Ο Πλάτων τοποθετεί το δακτυλίδι του στα έγκατα της γης. Αποκαλύπτεται δε η ύπαρξή του μετά από ένα φοβερό σεισμό. Και ο Τόλκιν σημειώνει ότι το δακτυλίδι της ιστορίας του φτιάχτηκε στη λάβα των σπλάχνων της γης, δηλαδή στα σκοτεινά ρήγματα που οδηγούν στο κέντρο της.

Από τους δύο δακτυλιδοκουβαλητές τώρα, ο Φρόντο χαρακτηρίζεται ενάρετος, δίκαιος και γενναίος απέναντι στο κακό. Η προσωπικότητά του δημιουργεί ζωηρή αντίθεση με τον ιδιοτελή, πονηρό και άδικο Γύγη. Ο Πλάτων είναι απόλυτος στο μύθο του και καταδικάζει συλλήβδην το ανθρώπινο γένος της εποχής του να αδικεί από συμφέρον και μάλιστα πιο εύκολα με την παρηγοριά της ατιμωρησίας. Ο Τόλκιν αφήνει μία ελπίδα αντίστασης στο άδικο και την κάνει πράξη με τη στάση του Φρόντο στο βιβλίο του. Βέβαια, την ελπίδα αυτή δεν την τοποθετεί στη χορεία των θνητών ανθρώπων, αλλά σε μια φανταστική φυλή νάνων. Όταν αναφέρεται σε ανθρώπους, παρουσιάζει τη στάση τους, σχεδόν σε όλες τις περιπτώσεις, ασταθή. Και οι δύο πάντως συγγραφείς πιστεύουν στη δυνατότητα και στην αναγκαιότητα της κυριαρχίας της δικαιοσύνης στη ανθρώπινη κοινωνία. Και αυτό γιατί φαίνεται τελικά ότι το δίκαιο είναι απαραίτητη αρετή στον άνθρωπο. Ο Πλάτωνας το τονίζει και αλλού μέσα στην «Πολιτεία» του: στον εσχατολογικό μύθο του Ηρός στο 10^ο βιβλίο. Εκεί ο φιλόσοφος χρησιμοποιεί το μύθο ως εποπτικό τρόπο, για να δείξει τις ευεργετικές συνέπειες που εξασφαλίζει στη μεταθανάτια τύχη της ψυχής η δίκαιη συμπεριφορά κατά την επίγεια ζωή και ποιες συμφορές επιφυλάσσει στην ψυχή του άδικου η διάπραξη αδικιών σε συνανθρώπους του στη γη. Ο Τόλκιν το δείχνει καθαρά με το τέλος που επιλέγει για τη συναρπαστική του περιπέτεια. Η αιώνια μάχη του καλού και του κακού (του δίκαιου και του άδικου) έχει αδιαμφισβήτητο νικητή το καλό, δηλαδή το Φως του τολκινικού κόσμου ή το Αγαθό του πλατωνικού.

Οι δακτυλιδοκουβαλητές, όμως, κάποτε αποσύρονται. Ο Πλάτων ολοκληρώνει το μύθο του και ο Τόλκιν το φανταστικό του έπος. Ο φιλόσοφος καταδίκασε το Γύγη του στο βούρκο της αδικίας και ο Τόλκιν εξύψωσε το Φρόντο του στη λάμψη της αρετής. Μία γνωριμία του Πλάτωνα με το Φρόντο, ίσως να έκανε το μεγάλο στοχαστή να τοποθετήσει το νεαρό χόμπιτ στην ελίτ τάξη των φιλοσόφων – βασιλέων της «Πολιτείας» του, ακόμη κι αν ήταν κάτω από πενήντα ετών.

ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ

Συστηματοποιώντας τις παρατηρήσεις μας από την παραπάνω συγκριτική μελέτη της πλατωνικής και τολκινικής διήγησης, σε σχέση με το μοτίβο του μαγικού δακτυλιδιού, διαπιστώνουμε κυρίως τα εξής:

α) Υπάρχει ολοφάνερα ένα νήμα που συνδέει τις δύο ιστορίες. Ο Τόλκιν μοιάζει καθοριστικά επηρεασμένος από τον Πλάτωνα, τουλάχιστον στο θέμα του δακτυλιδιού. Τηρεί βέβαια τις συνθήκες και τις αναλογίες του δικού του φανταστικού κόσμου, αλλά τα χαρακτηριστικά του τολκινικού χρυσού κρίκου είναι σχεδόν απόλυτα όμοια με εκείνα του Πλάτωνα.

β) Η διακειμενικότητα των ιδεών, την οποία φαίνεται ότι εφάρμοσε ο Τόλκιν, μελετώντας τον Πλάτωνα, διαπιστώνεται και στην κλιμάκωση συσσωρευμένης αρνητικής ενέργειας στα δύο δακτυλίδια.

γ) Τα δύο δακτυλίδια δίνουν τη δυνατότητα στους κατόχους τους να γίνονται αόρατοι.

δ) Ο Πλάτων τοποθετεί το δακτυλίδι του στα έγκατα της γης. Αποκαλύπτεται δε η ύπαρξή του μετά από ένα φοβερό σεισμό. Και ο Τόλκιν σημειώνει ότι το δακτυλίδι της ιστορίας του φτιάχτηκε στη λάβα των σπλάχνων της γης, δηλαδή στα σκοτεινά ρήγματα που οδηγούν στο κέντρο της.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

Γνωριμία προσώπων και άλλων όρων:

Σωκράτης: (470 – 399 π.Χ.) επιφανής Αθηναίος φιλόσοφος που ερεύνησε τις έννοιες και τα ηθικά προβλήματα μέσω της διαλεκτικής μεθόδου.

Πλάτων: (427 – 347 π.Χ.) επιφανής Αθηναίος φιλόσοφος, μαθητής του Σωκράτη. Ιδρυτής της πασίγνωστης φιλοσοφικής σχολής της αρχαιότητας με το όνομα «Ακαδημία» και δημιουργός της βαθυστόχαστης φιλοσοφικής «Θεωρίας των Ιδεών».

Τζον Ρόναλντ Ρόιελ Τόλκιν: (1892 – 1973) ένας από τους πιο γνωστούς Άγγλους φιλόλογους. Καθηγητής του Πανεπιστημίου της Οξφόρδης. Το όνομά του δεσπόζει στην παγκόσμια λογοτεχνική ιστορία για το αριστούργημα που δημιούργησε και κυκλοφόρησε πρώτη φορά το 1954 σε τρία βιβλία, με τίτλο: «Ο Άρχοντας των Δακτυλιδιών». Γνωρίζοντας σε βάθος τους αρχαιοελληνικούς και αγγλοσαξονικούς μύθους, έπλεξε ένα εντυπωσιακό έπος, του οποίου τα δρώμενα κινεί μαγικά ένας χρυσός δακτύλιος (...το Ένα Δακτυλίδι).

«Πολιτεία»: πρόκειται για φιλοσοφικό διάλογο του Πλάτωνα, που τοποθετείται στα έργα της ωριμότητας του φιλοσόφου και έχει ως κεντρικό θέμα των δέκα (10) βιβλίων του τη δικαιοσύνη και την ιδεώδη πολιτεία («καλλίπολις»).

Γλαύκων: είναι το ένα από τα δύο μεγαλύτερα αδέρφια του Πλάτωνα και βασικός συμμετοχος στο φιλοσοφικό διάλογο της «Πολιτείας», ο οποίος λαμβάνει χώρα στο σπίτι του πλούσιου μέτοικου Κέφαλου (πατέρα του ρήτορα Λυσία), και έχει ως κεντρικό πρόσωπο το μεγάλο δάσκαλο Σωκράτη. Ο άλλος αδελφός του Πλάτωνα ονομάζεται Αδείμαντος. Ο φιλόσοφος είχε επίσης και

μία αδελφή με το όνομα Ποτόνη.

Θρασύμαχος: (τέλη 5^{ου} – αρχές 4^{ου} αι. π.Χ.) ρήτορας και σοφιστής. Καταγόταν από τη Χαλκηδόνα, αλλά έζησε το μεγαλύτερο μέρος της ζωής του στην Αθήνα. Ήταν σύγχρονος του Σωκράτη. Αρχικά, ασχολήθηκε με τη φιλοσοφία, αργότερα όμως περιορίστηκε στη διδασκαλία της ρητορικής. Είναι ένας από τους συμμετέχοντες στο φιλοσοφικό διάλογο του Πλάτωνα «Πολιτεία».

Γύγης: βασιλιάς της Λυδίας από το 675 – 650 π.Χ. (περίπου), φημίστηκε για τα πλούτη του, υποδούλωσε ελληνικές πόλεις στα παράλια της Μικράς Ασίας και σκοτώθηκε αντιμετωπίζοντας του Κιμμέριους. Σύμφωνα με τον Ηρόδοτο, ο Κροίσος ήταν ο πέμπτος απόγονος του Γύγη. Και στους δύο ο Πλάτωνας κάνει υπαινικτική αναφορά στην «Πολιτεία» του και συγκεκριμένα στο μύθο για το δακτυλίδι ενός προγόνου του Λυδού («τῷ τοῦ Λυδοῦ προγόνῳ»). Λυδός είναι ο Κροίσος και πρόγονός του ο Γύγης. Ίσως όμως ο πλατωνικός Γύγης να ήταν ένας ομνύνμος πρόγονος του ηροδότειου Γύγη, δηλαδή του αρχιστράτηγου του βασιλιά Κανδαύλη (Λυδία 7^{ος} αι. π.Χ.). Πρόκειται για τη γνωστή νουβέλα του Ηροδότου «*Η γυναίκα του Κανδαύλη*» (Ηροδότου, Ιστορ. 1.8.7 – 12.9), η οποία από μία άλλη σκοπιά σημειώνει το πώς ένας άνθρωπος (Γύγης) μπροστά στο θάνατο αυτή τη φορά, προτίμησε το «*ἀδικεῖν*» και τελικά έγινε βασιλιάς στη σκιά ενός εγκλήματός του. Σημειώνουμε ότι το ζεύγος ορατό – αόρατο, που είναι το κεντρικό νήμα διήγησης και στον Πλάτωνα και στον Τόλκιν, παρουσιάζεται κι εδώ, μόνο που εμφανίζεται μεταλλαγμένο και καθοδηγούμενο από την παραφροσύνη και την ίντριγκα του ερωτομανή βασιλιά Κανδαύλη. Και μία αναγκαία διευκρίνιση: το όνομα του Γύγη στο πλατωνικό κείμενο βρίσκεται σε ορθογώνιες αγκύλες ([...]). Αυτό σημαίνει ότι η λέξη αυτή υπάρχει σε μερικά από τα σωζόμενα χειρόγραφα της πλατωνικής «Πολιτείας», αλλά σύμφωνα με ορισμένες εκτιμήσεις της φιλολογικής επιστήμης κρίνεται ότι δεν αποτελεί γνήσιο στοιχείο του κειμένου. Δηλαδή, στην ανάγνωση και ερμηνεία του κειμένου η λέξη «*Γύγου*» δε λαμβάνεται απαραίτητα υπόψη.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

Κοπιδάκης Μ., Πατρικίου Ε., «*Φιλοσοφικός Λόγος για την Γ' τάξη του Ενιαίου Λυκείου–Πλάτων*», Ο.Ε.Δ.Β., Αθήνα 2001.

Lesky A., «*Ιστορία της Αρχαίας Ελληνικής Λογοτεχνίας*», μτφ. Α. Γ. Τσοπανάκης, Αφοι Κυριακίδη, Θεσσαλονίκη 1988⁵.

Παπανούτσος Ε., «*Το δίκαιο της πυγμής*», εκδόσεις Δωδώνη, 1975¹, Αθήνα 1989.

Σκουτερόπουλος Ν., «*Πλάτων, Πολιτεία*», εκδόσεις πόλις, Αθήνα 2002.

Τόλκιν Τζ., «*Ο άρχοντας των δακτυλιδιών. Η συντροφιά του δακτυλιδιού*», τόμος Α', μτφ. Ευγενία Κόλλια, κέδρος, Αθήνα 1985.

Τόλκιν Τζ., «*Ο άρχοντας των δακτυλιδιών. Οι δύο πύργοι*», τόμος Β', μτφ. Ευγενία Κόλλια, κέδρος, Αθήνα 1987.

Τόλκιν Τζ., «*Ο άρχοντας των δακτυλιδιών. Η επιστροφή του βασιλιά*», τόμος Γ', μτφ. Ευγενία Κόλλια, εκδόσεις κέδρος, Αθήνα 1988.

Τρίτη βραδιά βιβλίου «βραδιά των μικρών αναγνώσεων»

Ιωάννα Στίνη

Εκπαιδευτικός Γεωλόγος - Γυμνασίου Πολυγύρου



Μερικές σκέψεις με αφορμή την τρίτη βραδιά βιβλίου «τη βραδιά των μικρών αναγνώσεων» της Λέσχης Τέχνης και Πολιτισμού της ΔΔΕ Χαλκιδικής.

Στο φιλόξενο χώρο του βιβλιοπωλείου “Book ink” το απόγευμα της Πέμπτης 10 Μαΐου 2018 συναντηθήκαμε και πάλι, ο καθένας με ένα αγαπημένο του λογοτεχνικό βιβλίο, για να διαβάσουμε από ένα μικρό απόσπασμα και να μοιραστούμε σκέψεις, συγκινήσεις και συναισθήματα που γεννήθηκαν απ’ αυτά.

Γιατί η λογοτεχνία είναι συναρπαστική και ποτέ δεν θα πάψει να αξίζει τον κόπο να τη διαβάζουμε και να στοχαζόμαστε.

Σε εποχές κρίσεις, όπως στις μέρες μας, ο ρόλος της είναι ακόμα πιο σημαντικός καθώς διεμβολίζει την ιστορία, εξερευνώντας το άγνωστο που υπάρχει μέσα της. Η λογοτεχνία μάς δίνει τα εφόδια να επαναπροσδιοριζόμαστε κοινωνικά, να βλέπουμε με τα μάτια των λογοτεχνικών ηρώων τους άλλους και μια τέτοια συνάντηση με τον «άλλον» που δεν έχει μάλιστα κίνδυνο, μάς επιτρέπει να κατανοήσουμε τον εαυτό μας και τα πάθη μας. Έχουμε χρέος να γνωρίσουμε την αθέατη πλευρά του εαυτού μας μέσω της Τέχνης.

Οι μικρές αναγνώσεις ήταν μια ευχάριστη έκπληξη για όλους. Πεζός Λόγος και Ποίηση σε πλήρη αρμονία. Προβληματισμός και συζήτηση μετά από κάθε απόσπασμα από τα παρακάτω λογοτεχνικά έργα.

«Γκιακ» Τα βίαια τραύματα του πολέμου οι ανομολόγητες πράξεις, αλλά κυρίως η «φιλήσυχη» υπο-

κρισία όλων, βγήκαν στην επιφάνεια μέσα από την ιστορία του αποσπάσματος από το βιβλίο του Δημοσθένη Παπαμάρκου «Γκιακ».

«Γυναίκες» του Εντουάρντο Γκαλεάνο. Μια οργανωμένη σύνθεση που αποσκοπεί στο να αναδείξει τις πολυποικίλες όψεις του γυναικείου φύλου, μιλάει για γυναίκες που άφησαν το δικό τους στίγμα στην ιστορία, ανασύρει από τη λήθη συλλογικά κατορθώματα γυναικών, μιλάει για τις ρίζες του μισογυνισμού, για γυναίκες που αφήφησαν την κυρίαρχη ανδρική ερμηνεία της πραγματικότητας.

«Τελευταίος Σταθμός» του Γιώργου Σεφέρη «Στα σκοτεινά πηγαίνουμε, στα σκοτεινά προχωρούμε... Οι ήρωες προχωρούν στα σκοτεινά.» Οι ήρωες προχωρούν στα σκοτεινά, δεν θυσιάζονται προσδοκώντας το κέρδος και δεν έχουν ανάγκη από εγγυήσεις για να παλέψουν για την πατρίδα τους. Πολεμούν και πεθαίνουν από αγάπη κι αυτό είναι ένα αίσθημα που μόνο οι γνήσιοι ήρωες μπορούν να γνωρίσουν.

«Επιτάφιος» του Γιάννη Ρίτσου Θεσσαλονίκη. Μάης του 1936. Μια μάνα, καταμεσής του δρόμου, μοιρολογάει το σκοτωμένο παιδί της.

«Το διπλό βιβλίο» του Δημήτρη Χατζή. Η σύγκρουση δύο κόσμων σε πολλαπλά επίπεδα, συγκροτεί τον πυρήνα του βιβλίου. Η απεικόνιση της μετεμφυλιακής ζωής στην ελληνική επαρχία, η ζωή των Ελλήνων μεταναστών στην Γερμανία, οι παιδικές αναμνήσεις, ο νόστος, η παντρεία είναι τα θέματα που αναδεικνύονται μέσα από τους ήρωές του.

«Για όσο ροκ αντέχεις ακόμα» το Σταύρου Σταυρόπουλου. Ένα μουσικό παραμύθι για μεγάλους, όπου κυριαρχεί η ροκ μουσική, οι αφηγήσεις, ο μονόλογος, δημιουργώντας ένα μοναδικό ψηφιδωτό ήχων, λέξεων και χρωμάτων.

«Ανθολογία» του Ρίτσου με ένα απόσπασμα ωδή στον έρωτα και την ομορφιά της συνύπαρξης και τέλος ένα ποίημα από τη συλλογή «Μονόφυλλα» της εκπαιδευτικού Κατερίνας Χρι-

Θεατρική Μαθητική Συνάντηση Σχολείων της Δ.Δ.Ε. Χαλκιδικής

Γαλάτιστα 16.5.2018

Αριστείδης Κωνσταντινίδης
Υπεύθυνος Σχολικών Δραστηριοτήτων

Θεατρική Μαθητική Συνάντηση σχολείων θεωρώ πως ολοκληρώνει έναν μεγάλο κύκλο θεατρικής παιδείας στη Χαλκιδική, της οποίας τα αποτελέσματα ήδη είναι ορατά σε πολλές περιπτώσεις. Ως εκδήλωση τη θεωρώ υποδειγματική και εκτιμώ πως αποτελεί μια σημαντική παρακαταθήκη για το μέλλον. Ο συνδυασμός των θεατρικών παιχνιδιών, των βιωματικών θεατρικών εργασιών με μικτές ομάδες μαθητών από διαφορετικά σχολεία και της παρουσίασης μικρού μέρους από τις θεατρικές παραστάσεις των ομάδων κρίνεται άκρως επιτυχημένος. Άλλωστε, ήταν καταλυτική η έμπνευση και η ουσιαστική συμβολή της εξαιρετικής συναδέλφου κ. Ντίνας Τσολάκη (πρώην Προέδρου του Πανελληνίου Δικτύου για το Θέατρο στην Εκπαίδευση). Μεγάλη συνεισφορά στην επιτυχία της Ημερίδας είχε η φιλόξενη Γαλάτιστα, όπως και ο Πολιτιστικός Σύλλογος της Νεολαίας (λαμπρό παράδειγμα τοπικού φορέα/συλλόγου που στηρίζει την Παιδεία και τον Πολιτισμό).

Με την ευκαιρία επισημαίνω πως στις Σχολι-

τα **συγχαρητήρια** ανήκουν κυρίως στους εμπνευστές των θεατρικών ομάδων και τους συμμετέχοντες μαθητές, που εθελοντικά δραστηριοποιούνται στον ελεύθερο χρόνο τους και ετοιμάζουν εκπληκτικές παραστάσεις – χωρίς υπερβολή ορισμένες θα τις ζήλευαν και θεατρικές ομάδες ενηλίκων ή ακόμα και επαγγελματίες.

Συγκεκριμένα την τελευταία εξαετία υλοποιούν θεατρικά προγράμματα γύρω στις 10 μαθητικές ομάδες κάθε χρόνο, ενώ πολλοί περισσότεροι μαθητές έχουν την ευκαιρία να χρησιμοποιήσουν θεατρικές τεχνικές σε ποικίλα μαθήματα, πρότζεκτ και προγράμματα, αλλά και να παρουσιάσουν σχολικές γιορτές. Έχουν συμμετάσχει σχολεία της περιοχής μας (και με διακρίσεις) σε Αγώνες Τέχνης, σε θεατρικούς αγώνες περιφερειακούς και πανελληνίους, στα «Ολύμπια τα εν Δίω», σε τοπικά φεστιβάλ (μαθητικά και άλλα). Σημαντικό όμως είναι – και όχι τυχαίο – πως άρχισαν να ξεπηδούν και να πληθαίνουν διάφορες τοπικές θεατρικές ομάδες. Πολλοί πλέον περιμένουμε με αγωνία όλες αυτές τις (μαθητικές και όχι μόνο) τοπικές θεατρικές παραστάσεις... Ας τις στηρίξουμε λοιπόν ποικιλοτρόπως



κές Δραστηριότητες είμαστε ιδιαίτερα περήφανοι για τη μεγάλη προσπάθεια, τη συστηματική θεατρική δουλειά και δράση των σχολείων μας τα τελευταία χρόνια - των "σχολείων της Τέχνης και του Πολιτισμού". Θα τολμούσα να τη χαρακτηρίσω ως μια μικρή «πολιτιστική επανάσταση» αν δεν ήταν τόσο παρεξηγημένες τέτοιες έννοιες... Φυσικά

Παρουσίαση του Περιοδικού στο 10ο Μαθητικό Συνέδριο Πληροφορικής

Βασίλης Στεφανίδης
Υπ. ΚΕ.ΠΛΗ.ΝΕ.Τ. Χαλκιδικής

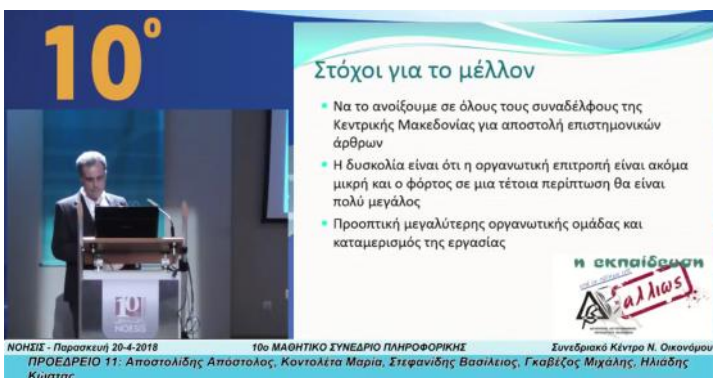
Στα πλαίσια των εργασιών του 10ου Μαθητικού Συνεδρίου Πληροφορικής, παρουσιάσαμε το περιοδικό μας «Η Εκπαίδευση αλλιώς... Υπό το πρίσμα της ΔΔΕ Χαλκιδικής»



Την Τρίτη ημέρα των εργασιών του συνεδρίου και στα πλαίσια της 3ης συνεδρίας έγινε η παρουσίαση και προβλήθηκε ένα video με τη χρονική εξέλιξη του περιοδικού.

Παρουσιάστηκαν τα τεύχη, η Οργανωτική Επιτροπή, καθώς και η Επιστημονική Επιτροπή που έχει δημιουργηθεί.

Αναφερθήκαμε στη δημιουργία του επιστημονικού τμήματος και στην Επιστημονική Επιτροπή και κάναμε άνοιγμα στην Εκπαιδευτική Κοινότητα τόσο



για τη συμμετοχή στην Επιστημονική Επιτροπή όσο και για τη συγγραφή Επιστημονικών Άρθρων.

Το video της παρουσίασης βρίσκεται αναρ-



τημένο στη διεύθυνση :

https://www.youtube.com/watch?v=ihzB_8Ffvim&list=PLH6dno4nJTbcthodVzxGS7dUPF7Wn34Ea&index=10 (από το 2:01:00 και μετά)



17 - 18 - 19 - 20 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 2018 - NOESIS

Διοργανώνεται υπό την αιγίδα του
Υπουργείου Παιδείας, Έρευνας και Θρησκευμάτων

Ανοιχτές Τεχνολογίες στην Εκπαίδευση. Μάθε να μαθαίνεις

Βασίλης Στεφανίδης
Υπ. ΚΕ.ΠΛΗ.ΝΕ.Τ. Χαλκιδικής

Πραγματοποιήθηκε με μεγάλη επιτυχία βιωματικό σεμινάριο που απευθυνόταν σε εκπαιδευτικούς πληροφορικής.



«Ανοιχτές Τεχνολογίες στην εκπαίδευση. Μάθε να μαθαίνεις». Το σεμινάριο πραγματοποιήθηκε την **Παρασκευή 04 Μαΐου 2018**, στο εργαστήριο Πληροφορικής του Γυμνασίου Νέας Καλλικράτειας, από τις **11:00 έως τις 14:00**.



Το βιωματικό σεμινάριο συνδιοργανώθηκε από το ΚΕΠΛΗΝΕΤ Χαλκιδικής, το Σύμβουλο Πληροφορικής Χαλκιδικής, τη Διεύθυνση Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης Χαλκιδικής και τη Διεύθυνση του Γυμνασίου Καλλικράτειας. Επιμορφωτής ήταν ο συνάδελφος εκπαιδευτικός Πληροφορικής **Κυργιαφίνης Δημήτριος**.



Το σεμινάριο αφορούσε το περιβάλλον λειτουργίας και διαχείρισης του ολοκληρωμένου συστήματος ασύγχρονης τηλεκπαίδευσης moodle και το παρακολούθησαν 15 εκπαιδευτικοί

κλάδου Πληροφορικής ΠΕ86 και ΤΕ01.13 που υπηρετούν σε σχολικές μονάδες της Διεύθυνσης Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης Χαλκιδικής. Θέμα του σεμιναρίου ήταν οι «**Ανοιχτές Τεχνο-**



Εκπαιδευτική δράση του ΕΚΦΕ Χαλκιδικής για τις φυσικές επιστήμες

Θεολόγου Μαρία
Υπεύθυνη ΕΚΦΕ Χαλκιδικής

Με ιδιαίτερη επιτυχία πραγματοποιήθηκε την Τρίτη 8 Μαΐου 2018 στην Πλατεία του Δημαρχείου Πολυγύρου η πρωτότυπη εκδήλωση με τίτλο: «**Η μαγεία των Φυσικών Επιστημών μέσα από τα πειράματα των μαθητών**» που διοργανώθηκε από το Εργαστηριακό Κέντρο Φυσικών Επιστημών (Ε.Κ.Φ.Ε.) Χαλκιδικής, σε συνεργασία με τις Διευθύνσεις Πρωτοβάθμιας και Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης και τους Σχολικούς Συμβούλους.

Με χαρά, προθυμία και υπευθυνότητα 94 μαθητές από 13 σχολεία της Χαλκιδικής (από τη βόρεια Μ. Παναγία ως τη νότια και απομακρυσμένη Συκιά) παρουσίασαν ως μικροί ερευνητές σε συμμαθητές-εκπαιδευτικούς-γονείς και στο ευρύτερο κοινό τα πειράματα και τις τεχνολογικές κατασκευές που είχαν προετοιμάσει με την καθοδήγηση των δασκάλων και καθηγητών τους.

Ευτυχώς οι ανοιξιάτικες μπόρες, δεν κατάφεραν να ανακόψουν το ενδιαφέρον και τον ενθουσιασμό μικρών και μεγάλων. «Το έδαφος είχε προετοιμαστεί» από τους **2 συνεχόμενους Μαθητικούς Διαγωνισμούς Πειραμάτων που οργανώθηκαν από το ΕΚΦΕ Πολυγύρου** (για πρώτη φορά το 2016 και στη συνέχεια το 2017) με σκοπό τη συμμετοχή και αντιπροσώ-

πωση της Χαλκιδικής στους Πανελλήνιους Διαγωνισμούς στη Θεσσαλονίκη για την ανάδειξη της ο-



μάδας στην εκπροσώπηση της χώρας μας στην Ευρωπαϊκή Ολυμπιάδα Επιστημών (EUSO 2017 και 2018).

Για να παρουσιαστούν τα εκθέματα και οι δραστηριότητες, δεκάδες θρανία στήθηκαν στον αύλειο χώρο του Δημαρχείου, με πειραματικές διατάξεις, με κατασκευές, επεξηγηματικές αφίσες και ζωγραφιές, σχετικές με τη θεματολογία των δραστηριοτήτων που παρουσιαζόταν.

Το επιμορφωτικό, παιδαγωγικό και επικοινωνιακό σκηνικό ανέδειξε με αμεσότητα, την αξία της συνεργασίας, της ομα-



δικής προσπάθειας, της επιστημονικής γνώσης και της εφαρμογής της εκδηλώνοντας ταυτόχρονα **την εφευρετικότητα και την καινοτομία με πειράματα, που τα ίδια τα παιδιά σχεδίασαν και εκτέλεσαν.**

Σκοπός της εκδήλωσης αποτέλεσε η **προσέλευση του ενδιαφέροντος** μαθητών για τις Φυσικές Επιστήμες, καθώς και η κατανόηση της άμεσης σχέσης τους με την καθημερινή ζωή και το περιβάλλον.

Στα πρόσωπα των “μικρών ερευνητών” ήταν έκδηλη η χαρά της δημιουργίας και της αναγνώρισης

της προσπάθειάς τους, ενώ ταυτόχρονα επιτεύχθηκε:

- η ομαδική εργασία και συνεργασία μαθητών και εκπαιδευτικών,
- η ευκαιρία στους εκπαιδευτικούς να ξεφύγουν για λίγο από τη διδασκαλία στο τυπικό σχολικό περιβάλλον και να προσφέρουν μια νέα διδακτική εμπειρία,
- οι μαθητές, οι συμμετέχοντες αλλά και οι επισκέπτες, να προσεγγίσουν βιωματικά τις Φυσικές Επιστήμες πυροδοτώντας την πιθανή - περαιτέρω ενασχόλησή τους με αυτές..

Με δεδομένο ότι οι Διεθνείς έρευνες δείχνουν πως **ο κόσμος αλλάζει τέσσερις φορές πιο γρήγορα από ότι τα σχολεία**, η πειραματική διδασκαλία -ως μια **εποικοδομητική προσέγγιση**- προσφέρει την ευκαιρία στα παιδιά, να χαίρονται την επιστήμη, να την αγαπούν και να τη γνωρίζουν καλύτερα, ενώ επιπλέον:

-παρέχει τη δυνατότητα της αναπαράστασης, της ανακάλυψης και ανάλυσης των φυσικών φαινομένων,

-αναπτύσσει το ενδιαφέρον και την ανάληψη πρωτοβουλιών,

-προωθεί έναν συστηματικό τρόπο εργασίας (βασισμένο στην παρατήρηση και στο πείραμα, επιστημονικά και όχι τυχαία ή περιστασιακά.), καλλιεργώντας το ε-

ρευνητικό πνεύμα,

- ενισχύει την ικανότητα των μαθητών να αξιολογούν, και ασφαλώς ενθαρρύνει το διάλογο και τη συζήτηση ώστε οι μαθητές να εκφράζουν τη γνώμη τους εκτιμώντας τα επιχειρήματα και των άλλων μαθητών,



-αναδεικνύει κλίσεις και ταλέντα,

-διευρύνει τις ευκαιρίες των μαθητών για κοινωνική συμμετοχή (σημαντική πλευρά της **κοινωνικής μάθησης**).

Τα πειράματα στο εργαστήριο Φυσικών Επιστημών ενεργοποιούν όλες τις αισθήσεις των μαθητών και βοηθούν στην επίτευξη των κυρίαρχων στόχων για την εκπαίδευση του μέλλοντος, όπως περιγράφηκε

από την «επιτροπή της UNESCO για την εκπαίδευση στον 21ο αιώνα», οι οποίοι θεμελιώνονται σε τέσσερις πυλώνες:

μαθαίνω πώς να μαθαίνω -μαθαίνω πώς να ενεργώ -
μαθαίνω πώς να υπάρχω -μαθαίνω πώς να ζω με

• η σύνθεση και η εμβάθυνση στην επιστημονική γνώση
Αξιόλογη και αξιέπαινη χαρακτηρίστηκε η προσπά-



θεια των μαθητών από όσους παρευρέθηκαν και βίωσαν την γιορτινή και ταυτόχρονα εκπαιδευτική ατμόσφαιρα που δημιουργήθηκε. Η υπόσχεση για τη συνάντηση της επόμενης χρονιάς εκφράστηκε με ομοφωνία και ενθουσιασμό από όλους!

Την εκδήλωση, τίμησαν με την παρουσία τους ο Αντιδήμαρχος Πολυγύρου κ. Χρήστος Βορδός (ο οποίος απεύθυνε χαιρετισμό και καλωσόρισε τους παρευρισκόμενους), ο Δημοτικός Σύμβουλος Πολυγύρου κ. Βασίλης Λαφαζάνης, η Διευθύντρια της Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης Χαλκιδικής κ. Αικατερίνη Τσέκου, η Διευθύντρια της Πρωτοβάθμιας Εκπαίδευσης Χαλκιδικής κ. Ευτυχία Παπανικολάου, ο Σχολικός Σύμβουλος Φυσικών Επιστημών Χαλκιδικής κ. Πολυχρόνης Καραγκιοζίδης, ο Γραμματέας της Σχολικής Επιτροπής Σχολείων Δήμου Πολυγύρου κ. Γρηγόρης Καραζαφείρης, Διευθυντές και εκπαιδευτικοί Σχολείων της Πρωτοβάθμιας και Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης.

Ευελπιστούμε την επόμενη χρονιά, η γιορτή των Φυσικών Επιστημών ν' **απλώσει τη μαγεία της και να συναρπάσει ακόμη περισσότερους μαθητές εκπαιδευτικούς και κοινό**, να εμπλουτισθεί και να επεκτείνει τις δράσεις σε μουσικά, εικαστικά, θεατρικά πεδία και να καθιερωθεί ως ένας επιμορφωτικός πολιτιστικό- κοινωνικός θεσμός.

τους άλλους .

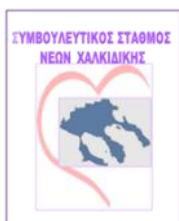
Τα σημερινά Προγράμματα Σπουδών θεωρούν ότι: «Οι Φυσικές Επιστήμες είναι κάτι περισσότερο από μια πορεία στον κόσμο της εργασίας, είναι ένα εφάπτηριο για να γίνουν οι μαθητές σκεπτόμενοι και ενεργοί πολίτες σε μια δημοκρατική κοινωνία».

Οι μαθησιακοί στόχοι, που επιτυγχάνονται μέσω των πειραμάτων είναι:

- η εξοικείωση με τη χρήση εργαστηριακών οργάνων και η συναρμολόγηση απλών πειραματικών συσκευών.
- η κατανόηση και η σωστή εκτέλεση των οδηγιών.
- η εξάσκηση στην ακριβή παρατήρηση και μέτρηση.
- η διεξαγωγή και η ακριβής διατύπωση συμπερασμάτων.

Ακαδημία Δασκάλων :
Ένας Χρόνος Επιμορφωτικά Σεμινάρια Εκ-
παιδευτικών για την Προαγωγή της Παιδικής
και Εφηβικής Υγείας
Μάιος 2017-Μάιος 2018

Μαρία Παπαδοπούλου
 Υπεύθυνη Συμβουλευτικού Σταθμού
 Νέων Χαλκιδικής
 Πρόεδρος του Πανελληνίου Συλλόγου Εκπαι-
 δευτικών Αγωγής Υγείας



Το Αυτοτελές Τμήμα Ελέγχου Ποιότητας, Έρευνας και Συνεχιζόμενης Εκπαίδευσης του Γενικού Νοσοκομείου Θεσσαλονίκης «Ιπποκράτειο» έκανε ένα μεγάλο άνοιγμα και άπλωσε χέρι συνεργασίας με την Πρωτοβάθμια και Δευτεροβάθμια Εκπαίδευση. Συνέλαβε την ιδέα και πήρε την πρωτοβουλία για την ίδρυση και λειτουργία της «Ακαδημίας Δασκάλων», όπου καταξιωμένοι επιστήμονες από το χώρο της Υγείας θα επιμορφώνουν τους εκπαιδευτικούς, μέσα από δίωρες μηνιαίες συναντήσεις, για σημαντικά θέματα της σωματικής, ψυχικής και κοινωνικής υγείας των παιδιών, με έμφαση στην προεφηβεία - εφηβεία.

Ο Συμβουλευτικός Σταθμός Νέων της Διεύθυν-

σης Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης Χαλκιδικής, σε συνεργασία με το Ιπποκράτειο Νοσοκομείο και τα Γραφεία Αγωγής Υγείας των Διευθύνσεων Πρωτοβάθμιας και Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης Ανατολικής Θεσσαλονίκης, συμμετείχε στη σύμπλευση. Διοργάνωσε τη συμμετοχή των εκπαιδευτικών της Δ.Δ.Ε. Χαλκιδικής, οι οποίοι ανταποκρίθηκαν θετικά και παρακολούθησαν ενεργά τα σχετικά σεμινάρια. Οι επιμορφωτικές συναντήσεις πραγματοποιήθηκαν στο αμφιθέατρο «Μεταξά» του Γενικού Νοσοκομείου Θεσσαλονίκης «Ιπποκράτειο», απογευματινές ώρες, μετά το πέρας του σχολικού ωραρίου των εκπαιδευτικών και συγκεκριμένα 17.30 -19.30. Είναι σημαντικό να τονισθεί ότι, για τυχόν παιδοψυχιατρικά προβλήματα παιδιών και εφήβων, ο νομός Χαλκιδικής ανήκει στο Ιπποκράτειο Νοσοκομείο.

Η 1η επιμορφωτική συνάντηση της



«Ακαδημίας Δασκάλων» είχε θέμα «**Ψυχική Υγεία - Ο Γονιός και το Παιδί**» και έγινε την Τετάρτη 10 Μαΐου 2017. Οι εκπαιδευτικοί είχαν την ευκαιρία να ακούσουν την εξαιρετική εισήγηση του Διευθυντή του Ψυχιατρικού Τμήματος και Προέδρου της 6ης ΤΕΨΥ κ. Σωτήρη Τσιλικά. Ο ομιλητής στη συνέχεια άνοιξε διάλογο με τους εκπαιδευτικούς, απάντησε στα ερωτήματά τους και διέυρνε την επικοινωνία με την ανταλλαγή εμπειριών.

Η 2η επιμορφωτική συνάντηση της «Ακαδημίας Δασκάλων», που λόγω θέματος ήταν ανοικτή και σε γονείς, είχε τίτλο «**Ψυχική Υγεία -**

Δυσκολίες συμπεριφοράς σε παιδιά και εφήβους και γονεϊκοί χειρισμοί. Πραγματοποιήθηκε την Τετάρτη 4 Οκτωβρίου 2017, με εισηγητή τον κ.Βάιο



Νταφούλη, Παιδοψυχίατρο, Διευθυντή του Παιδοψυχιατρικού Τμήματος του Γ.Ν.Θ. Ιπποκράτειο.

Παραβρέθηκαν εκπαιδευτικοί, γονείς και φοιτητές σε έναν απρόβλεπτα μεγάλο αριθμό συμμετεχόντων. Η εισήγηση του ομιλητή υπήρξε εξαιρετική, η προσέγγισή του στα δύσκολα θέματα έδωσε πολύτιμες απαντήσεις και ο διάλογος που ακολούθησε είχε ιδιαίτερο ενδιαφέρον για τη διαχείριση συγκεκριμένων περιπτώσεων.

Η 3η επιμορφωτική συνάντηση της «Ακαδημίας Δασκάλων» έγινε μέσα σε πολύ ζεστό κλίμα, τη Δευτέρα 27 Νοεμβρίου 2017, παρά τις άσχημες καιρικές



συνθήκες. Τα θέματα **"Διατροφή στην παιδική ηλικία - Ορθή διατροφική πολιτική εκπαιδευτικών προς μαθητές/τριες"** ανέπτυξαν η κ.Κωνσταντίνα Βασιλάκη, Επιμελήτρια Α΄ Παιδογαστρεντερολογίας του Γ.Ν.Θ. Ιπποκράτειο και ο Διαιτολόγος-Διατροφολόγος κ.Αναστάσιος Βαμβάκης. Ακολούθησε συζήτηση με μεγάλο ενδιαφέρον και πολλές ερωτήσεις των εκπαιδευτικών προς τους ειδικούς.

Η 4η επιμορφωτική συνάντηση της «Ακαδημίας Δασκάλων» πραγματοποιήθηκε με



επιτυχία, τη Δευτέρα 29 Ιανουαρίου 2018, στο κατάμεστο αμφιθέατρο Μεταξά, όπου πολλοί εκπαιδευτικοί παρακολούθησαν τις παρουσιάσεις με θέμα: **«Ατυχήματα στον χώρο του σχολείου»**. Εισηγητές ήταν ο κ. Γεώργιος Τσικόπουλος, Διευθυντής Παιδοχειρουργικού Τμήματος Γ.Ν.Θ. Ιπποκράτειο, ο κ.Χρήστος Στεφανίδης, Διευθυντής Παιδοχειρουργός Γ.Ν.Θ.Ι. και ο κ.Ιωάννης Γεωργάκης, Παιδοχειρουργός Επιμελητής Β΄ Γ.Ν.Θ.Ι. Ακολούθησε συζήτηση με μεγάλο ενδιαφέρον.

Η 5η επιμορφωτική συνάντηση της «Ακαδημίας Δασκάλων» έγινε τη Δευτέρα 19 Μαρτίου 2018, με θέμα τη σεξουαλική διαπαιδαγώγηση και τίτλο: **«Εκπαιδύοντας από νήπιο έναν υγιή έφηβο - Σεξουαλική διαπαιδαγώγηση και δια-**



φυλικές σχέσεις». Εισηγητές στη συνάντηση αυτή ήταν ο κ. Carcea Faousto, Γυναικολόγος, Διευθυντής του Κέντρου Οικογενειακού Προγραμματισμού, η κ. Κυργιαφίνη Γεωργία, ΤΕ Μαΐα και η κ. Κυματή Βασιλική, ΤΕ Μαΐα, Επαγγελματίες Υγείας της 4ης ΥΠΕ στον θεματικό άξονα Αγωγής Υγείας: Σεξουαλική & αναπαραγωγική υγεία.

Η 6η επιμορφωτική συνάντηση της «Ακαδημίας Δασκάλων» έγινε τη Δευτέρα 21 Μαΐου 2018, με με-



γάλη επιτυχία και με θέμα τις **«Μαθησιακές Δυσκολίες».**

Ομιλητές ήταν ο Διευθυντής του Παιδοψυχιατρικού Τμήματος του Γ.Ν.Θ.Ι., κ. Βάιος Νταφούλης, με την εισήγηση «Μαθησιακές Δυσκολίες και η έγκαιρη ανίχνευσή τους από τον Εκπαιδευτικό», η Επικ. Παιδοψυχίατρος, κ. Σοφία Σφελινιώτη, με την εισήγηση «Συναισθηματικές Δυσκολίες σε μαθησιακά προβλή-

ματα των Παιδιών και Εφήβων» και ο Κλινικός Ψυχολόγος, κ. Αδαμάντιος Μακαβός, με την εισήγηση «Κατανοώντας τη Γραφή».

Πέρα από τις αξιόλογες εισηγήσεις, το ιδιαίτερα σημαντικό ήταν ο γόνιμος διάλογος εκπαιδευτικών και ομιλητών. Τέθηκαν και απαντήθηκαν δεκάδες ερωτήσεις, με ανάλυση, εμβάθυνση και μελέτη περιπτώσεων.

Με τη συνάντηση αυτή έκλεισε ένας χρόνος της «Ακαδημίας Δασκάλων» - από τον Μάιο του 2017 μέχρι τον Μάιο του 2018 - με ουσιαστική συνεργασία εκπαιδευτικών και ειδικών από τον χώρο της υγείας.

Οι επιμορφωτικές συναντήσεις συνέβαλαν με επιτυχία στο έργο της επιμόρφωσης, της ευαισθητοποίησης, της πρόληψης, της αντιμετώπισης και της ανάπτυξης ενός γόνιμου διαλόγου μεταξύ των εκπροσώπων της Υγείας και των εκπροσώπων της Εκπαίδευσης.

Ευελπιστούμε στη συνέχιση του σπουδαίου αυτού επιμορφωτικού έργου και την επόμενη σχολική χρονιά.

Τα επιμορφωτικά αυτά σεμινάρια πραγματοποιήθηκαν με την άδεια του ΥΠ.Π.Ε.Θ. (Φ20.3/104714/Δ2, 22/6/2017) και την υποστήριξη του Πανελληνίου Συλλόγου Εκπαιδευτικών Αγωγής Υγείας (Π.Σ.Ε.Α.Υ.).



3^η περιπατητική διαδρομή - Σιθωνία

Κατερίνα Χριστοπούλου
Υπεύθυνη Ομάδας Φυσικής Αγωγής

Στις 16 Απριλίου οι “περιπατητές” της Δ.Δ.Ε. Χαλκιδικής εξορμήσαμε στη Σιθωνία για την τρίτη, εαρινή περιπατητική διαδρομή που οργάνωσαν από κοινού η Ομάδα Φυσικής Αγωγής και το Γραφείο Σχολικών Δραστηριοτήτων της Δ.Δ.Ε. Χαλκιδικής.

Με την άνοιξη στην κορύφωσή της, φτάσαμε στην παλιά Νικήτη και ξεκινήσαμε για τον Άγιο Νικόλαο, ακολουθώντας τη διαδρομή που έκαναν οι μαθητές της περιοχής καθημερινά για να πάνε στο σχολείο. Μια διαδρομή επτά περίπου χιλιομέτρων.

Περπατώντας στα “ίχνη” των παλιών μαθητών, έγινε αναπόφευκτα η σύγκριση του τότε με το τώρα. Με τα παιδιά που περπατούσαν τόσο δρόμο σε μέρες ηλιόλουστες, βροχερές, παγωμένες, πρωί πρωί και με το φόβο της αργοπορίας, μια και τους απαγορευόταν η είσοδος στο σχολείο αν έφθαναν αργοπορημένα. Με αγάπη για τα γράμματα, όμως, που έκανε αυτή την καθημερινή πορεία «δρόμο» για έναν άλλο κόσμο.

Ξεναγοί μας σε αυτή τη διαδρομή οι τρεις Διευθυντές των σχολείων της περιοχής, άνθρωποι του τόπου που μας γνώρισαν την καταγεγραμμένη αλλά και την άγνωστη ιστορία της περιοχής.

Το παλιό πετρόκτιστο χωριό της Νικήτης, πανέμορφο και ακέραιο στη μορφή, χωρίς τίποτε να χαλά το πέτρινο περίγραμμα, μας δέχτηκε σε μια

μικρή πλατεία το πρωί της Κυριακής. Το πρώτο ενάμισι χιλιόμετρο ήταν ένας κοπιώδης ανήφορος, χωρίς κανένα ίσωμα για ανάσα. Η πρώτη στάση στο εκκλησάκι του Προφήτη Ηλία, με πανοραμική θέα στο χωριό, μας αντάμειψε για τον κόπο.



Συνεχίσαμε την πορεία μας μέσα σε μυρωδιές, ήχους, και το μοναδικό πράσινο χρώμα της άνοιξης. Η διαδρομή ήταν πλέον πολύ ομαλότερη και επέτρεπε τη χαλαρή συζήτηση, τις μικρές στάσεις τότε για να τραβηχτεί μια φωτογραφία τότε για να μαζέψουμε λουλούδια. Όταν φθάσαμε στον



Άγιο Νικόλαο η μέρα είχε προχωρήσει και, αφού περιηγηθήκαμε στα στενά του χωριού που έχει κρατήσει κάποια σημάδια της παλαιάς αρχιτεκτονικής, έξοχα δείγματα Ηπειρωτών πετράδων, προχωρήσαμε



προς τη θάλασσα.

Φθάνοντας στην παραλία της Τρανής Αμμούδας ή αλλιώς, το Λιβροχιά όπως το λένε οι ντόπιοι, μπήκαμε στον πειρασμό να βρέξουμε τα πόδια μας, πριν ανηφορίσουμε προς τον Πύργο από ένα μονοπάτι



σπαρμένο χαμομήλι.

Σε κάθε βήμα μύριζε ό τόπος. Φθάνοντας στον Πύργο, ατενίσαμε τη θάλασσα από ψηλά, ξεκρίνοντας εδώ κι εκεί τα απομεινάρια του αρχαίου λιμανιού και, σε μια απόσταση τριάντα περίπου μέτρων, δελφίνια να κολυμπούν. Μια εικόνα πραγματικά μαγική!

Στο κατέβασμα μας περίμεναν τραπέζια στρωμένα με μεζέδες και ντόπιο τσίπουρο, που είχαν ετοι-

μάσει για τους περιπατητές οι Διευθυντές των σχολείων της περιοχής, οδηγοί μας στη διαδρομή: ο κ. Γιάννης Σμάγας, Διευθυντής του Λυκείου Αγίου Νικολάου, ο κ. Γιάννης Μελισσίδης, Διευθυντής του Γυμνασίου Αγίου Νικολάου και ο κύριος Τριαντάφυλλος Γιοβανέκος, Διευθυντής του Γυμνασίου



Νικήτης. Το τραπέζι, στρωμένο στη σκιά από τα αρμυρίκια, ήταν ένας ευχάριστος και γευστικότερος επίλογος σ' αυτή τη διαδρομή.

Και, φυσικά, το κύριο θέμα συζήτησης, πέρα από τις εντυπώσεις ήταν ο σχεδιασμός των περιπατητικών διαδρομών της επόμενης χρονιάς! Η αίσθηση ότι δημιουργήθηκε ένας πυρήνας περιπατητών, πρόθυμων για νέες εξερευνήσεις στο υπέροχο φυσικό τοπίο της Χαλκιδικής ήταν διάχυτη και μας επιτρέπει να ελπίζουμε ότι του χρόνου θα περπατήσουμε περισσότερο, θα δούμε περισσότερα και θα γνωρίσουμε καλύτερα τους συναδέλφους μας αλλά και τον ευλογημένο αυτό τόπο!

Καλή αντάμωση!



Περιπατητικές Διαδρομές της Δ.Δ.Ε. Χαλκιδικής και Ε.Ε.Ε.Ε.Κ. (ή αλλιώς, συνδυάζοντας το περπάτημα με την Αλληλεγγύη)

Κατερίνα Χριστοπούλου
Υπεύθυνη Ομάδας Φυσικής Αγωγής

Οι τρεις περιπατητικές διαδρομές που οργανώθηκαν στη Διεύθυνση Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης Χαλκιδικής για πρώτη φορά φέτος από την Ομάδα Φυσικής Αγωγής από κοινού με το Γραφείο Σχολικών Δραστηριοτήτων, έγιναν με διπλό σκοπό: αφενός τη γνωριμία των εκπαιδευτικών της Διεύθυνσης με το υπέροχο τοπίο της Χαλκιδικής μέσα από μια ευχάριστη φυσική δραστηριότητα, αφετέρου τη συγκέντρωση χρημάτων για την ενίσχυση των δύο Ειδικών Εργαστηρίων Εκπαίδευσης και Κατάρτισης της Διεύθυνσης.

Πραγματοποιήθηκαν τρεις περιπατητικές διαδρομές: Πολύγυρος το φθινόπωρο, Καλάνδρα το χειμώνα και Νικήτη την άνοιξη. Οι διαδρομές αντάμειψαν τους οδοιπόρους, γιατί η Χαλκιδική είναι όμορφη κάθε εποχή και με κάθε καιρό. Επιπλέον, από τις συμμετοχές των εκπαιδευτικών συγκεντρώθηκε ένα χρηματικό ποσό, ικανό να συνδράμει τα δύο σχολεία Ειδικής Επαγγελματικής Εκπαίδευσης και Κατάρτισης στη διοικητική τους λειτουργία, με την



Ο Υπεύθυνος της Ομάδας Φυσικής Αγωγής Χαλκιδικής κ. Ι. Βασιλάκης παραδίδει τον φορητό ηλεκτρονικό υπολογιστή στον Διευθυντή του Ε.Ε.Ε.Ε.Κ. Πολυγύρου κ. Κ. Τρικαλιώτη - ΣΕΛ 27 -

αγορά δύο φορητών ηλεκτρονικών υπολογιστών.

Έτσι, την Τετάρτη, 6 Ιουνίου, πραγματοποιήθηκε στα Γραφεία της Διεύθυνσης Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης Χαλκιδικής η παράδοση των φορητών ηλεκτρονικών υπολογιστών στους Διευθυντές των δύο σχολείων, του Ε.Ε.Ε.Ε.Κ. Πολυγύρου και του Ε.Ε.Ε.Ε.Κ. Ποτίδαιας, παρουσία του προσωπικού της Διεύθυνσης, των μελών του Π.Υ.Σ.Δ.Ε. Χαλκιδικής και των Διευθυντών των σχολείων που στήριξαν τις διαδρομές που έγιναν στην περιοχή ευθύνης τους.



Ο Υπεύθυνος του Γραφείου Σχολικών Δραστηριοτήτων της Δ.Δ.Ε. Χαλκιδικής κ. Α. Κωνσταντινίδης παραδίδει τον φορητό ηλεκτρονικό υπολογιστή στην Αναπληρώτρια Διευθύντρια του Ε.Ε.Ε.Ε.Κ. Ποτίδαιας κ. Ε. Μπαντή

Οι Διευθυντές ευχαρίστησαν τόσο τους οργανωτές όσο και τους συμμετέχοντες και αρωγούς της προσπάθειας, υπογραμμίζοντας τη χρησιμότητα των φορητών υπολογιστών στη διοικητική υποστήριξη των σχολείων τους.

Η Διευθύντρια της Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης Χαλκιδικής κ. Κ. Τσέκου, η οποία στήριξε ενεργά το εγχείρημα από την αρχή, καθώς και οι οργανωτές των περιπατητικών διαδρομών ανακοίνωσαν την πρόθεση της Διεύθυνσης για συνέχιση των περιπατητικών διαδρομών και την επόμενη σχολική χρονιά, για τη γνωριμία με άλλες γνωστές και άγνωστες όψεις της Χαλκιδικής και της ιστορίας της.

Αντί επιλόγου, ένα μεγάλο ευχαριστώ σε όλους τους περιπατητές και αρωγούς και εις το επανιδείν!

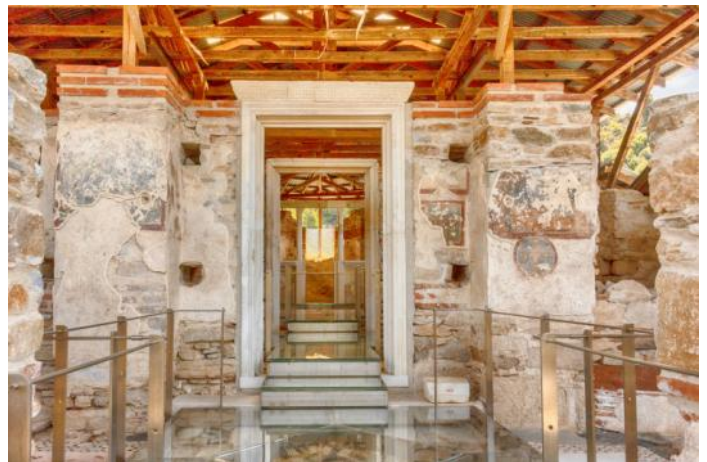
Ημερίδα – εκπαιδευτική εξόρμηση της ΔΔΕ Χαλκιδικής στη Μονή Ζυγού: ένα βήμα πριν το Άγιο Όρος Ουρανούπολη 25-6-2018

Αριστ. Κωνσταντινίδης ΠΕ81
πολιτικός μηχανικός,
Υπεύθυνος Σχολικών Δραστηριοτήτων

Η επιτυχημένη Ημερίδα - επίσκεψη στη Μονή Ζυγού των εκπαιδευτικών της ΔΔΕ Χαλκιδικής είχε εκπαιδευτικό χαρακτήρα, θεωρητικό και βιωματικό, με σκοπό τη γνωριμία με το Περιβάλλον και τον Πολιτισμό της Χαλκιδικής. Αποτελεί μια από τις βασικές προτάσεις μας στα πλαίσια «πράσινων πολιτιστικών διαδρομών», ώστε να υλοποιείται και από μαθητικές ομάδες. Εντάσσεται στις δράσεις του Υπευθύνου Σχολικών Δραστηριοτήτων και έγινε με τη συνεργασία του ΚΠΕ Αρναίας, που υλοποιεί σχετικό πρόγραμμα με θέμα: «Μονή Ζυγού, ένα βήμα πριν το Άγιο Όρος», για αυτό και ανέλαβε την ξενάγησή μας στον αρχαιολογικό χώρο. Επίσης εντάσσεται στις δράσεις του τοπικού θεματικού δικτύου «Αειφόρος τουρισμός» και έρχεται ως συνέχεια των περιπατητικών διαδρομών στην περιοχή του Δήμου Αριστοτέλη, που τόσο επιτυχημένα υλοποιήθηκαν αυτή τη σχολική χρονιά.



Η Μονή Ζυγού είναι το παλαιότερο μοναστήρι του Αγίου Όρους, εκτός των σημερινών ορίων του - επισκέψιμο και από γυναίκες, ερειπωμένο αλλά και αποκατεστημένο -αναστυλωμένο σε ικανοποιητικό στάδιο, ώστε να είναι ορατά τα στοιχεία της μοναστικής αρχιτεκτονικής και ζωής, οπότε αποτελεί ένα πρωτογενές και ανόθευτο παράδειγμα γνωριμίας μας και με τα υπόλοιπα μοναστήρια. Το καθολικό της μονής ήταν ιδιαίτερα εντυπωσιακό και κυρίως τα ψηφιδωτά που διασώθηκαν ή αποκαταστάθηκαν. Όμως και το φυσικό περιβάλλον της περιοχής είναι πανέμορφο και παραπέμπει στο «άβατο» Άγιο Όρος.



Με την ευκαιρία επισημαίνω πως στις Σχολικές Δραστηριότητες είμαστε ιδιαίτερα περήφανοι για την επιτυχημένη υλοποίηση Προγραμμάτων (περιβαλλοντικών και πολιτιστικών) με θέμα το Άγιο Όρος και τις υποδειγματικές εκπαιδευτικές επισκέψεις σχολείων μας τα τελευταία χρόνια. Η Ημερίδα θεωρώ πως επιλέχθηκε μια κατάλληλη χρονική στιγμή για να ολοκληρώσει με εμβληματικό τρόπο έναν σημαντικό κύκλο περιβαλλοντικής και πολιτιστικής παιδείας στη Χαλκιδική, της οποίας τα αποτελέσματα ήδη είναι ορατά σε πολλές περιπτώσεις. Συμμετείχαν γύρω στους 25 εκπαιδευτικούς από διαφορετικά σχολεία, οι υπεύθυνοι του ΚΠΕ Αρναίας και εκπρόσωποι από τα ΚΠΕ Κορδελιού και Ανατ. Ολύμπου, πολύτιμοι συνεργάτες μας σε σεμινάρια εκπαίδευσης για την αειφορία. Ευελπιστούμε σε συνέχιση τέτοιων δράσεων!

Εκδήλωση παρουσίασης προγραμμάτων σχολικών δραστηριοτήτων

Ελένη Λέττα
Πληροφορικός
Διευθύντρια του ΓΕΛ Αρναίας

Την Παρασκευή 18 Μαΐου 2018, στο θέατρο της Αρναίας διοργανώθηκε εκδήλωση παρουσίασης προγραμμάτων - σχολικών δραστηριοτήτων των σχολείων της Β΄θμιας εκπαίδευσης του Δήμου Αριστοτέλη. Η εκδήλωση διοργανώθηκε από το Γενικό Λύκειο Αρναίας σε συνεργασία με το Γραφείο Σχολικών Δραστηριοτήτων του νομού και τη συνδρομή της Πολιτιστικής και Επιμορφωτικής Εταιρείας Αρναίας που διέθεσε το χώρο του θεάτρου. Η εκδήλωση διήρκησε τέσσερις ώρες και κατά τη διάρκειά της παρουσιάστηκαν προγράμματα σχολικών δραστηριοτήτων από το ΓΕΛ Αρναίας, το ΓΕΛ Ιερισσού και το Γυμνάσιο Παλαιοχωρίου.

Τα προγράμματα που παρουσιάστηκαν κάλυπταν διάφορες θεματικές ενότητες – κατηγορίες σχολικών δραστηριοτήτων (περιβάλλον, πολιτισμός, αγωγή υγείας, αγωγή σταδιοδρομίας) ενώ κάποια από αυτά εντάχθηκαν στο θεματικό πανελλαδικό δίκτυο *Νοιάζομαι και Δρω*. Το ενδιαφέρον των θεατών παρέμεινε αμείωτο τόσο από τη θεματολογία, όσο και από τους ποικίλους τρόπους παρουσίασης των προγραμμάτων: θέατρο, μουσική, ποίηση, πα-

ρουσίαση ψηφιακού υλικού, προβολή μαγνητοσκοπημένων συνεντεύξεων, βίντεο, μεταφορά απροσπασμάτων συγγραφικού υλικού, φωτογραφίες, διαλέξεις).

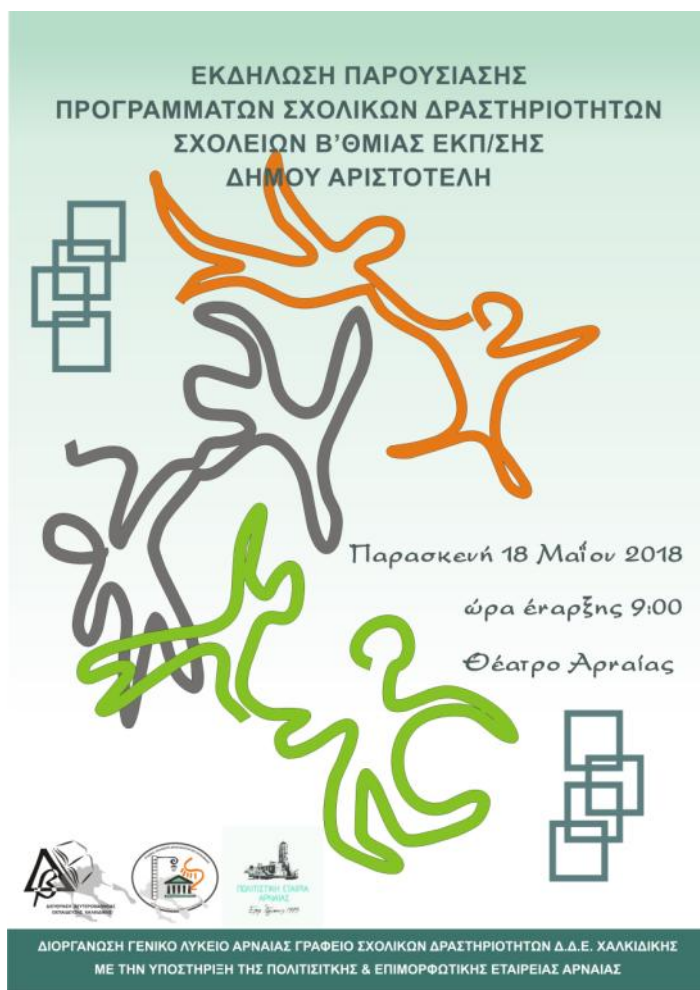
Την εκδήλωση τίμησαν με την παρουσία τους ο κ. Κωνσταντινίδης, υπεύθυνος του Γραφείου Σχολικών Δραστηριοτήτων Χαλκιδικής, ο κ. Κουτσιάκας, υπεύθυνος του ΚΕ.Σ.Υ.Π. Πολυγύρου, ο πρόεδρος της Δημοτικής Κοινότητας Αρναίας κ. Διαμαντούδης, η Διευθύντρια του ΓΕΛ Ιερισσού κ. Αναστασιάδου, η Διευθύντρια του Γυμνασίου Παλαιο-

χωρίου κ. Τσιούκα καθώς και πλήθος γονέων, εκπαιδευτικών και μαθητών από τα σχολεία που συμμετείχαν.

Κατά τη διάρκεια της εκδήλωσης βραβεύτηκαν από τον κ. Κωνσταντινίδη η Διευθύντρια του Γενικού Λυκείου Αρναίας κ. Λέττα Ελένη για την προσωπική της συμβολή στη διοργάνωση της εκδήλωσης αλλά και γενικότερα για τη συμμετοχή του σχολείου της στις Σχολικές Δραστηριότητες και η κ. Καρφοπούλου Μάρα, εκπαιδευτικό του ΓΕΛ Αρναίας για την εξαιρετική της προσπάθεια κατά σειρά ετών τόσο στην επιτυχή ολοκλήρωση Σχολικών Δραστηριοτήτων αλλά και για τη συμμετοχή των ομάδων της σε πανελλαδικά δίκτυα.

Στο τέλος της εκδήλωσης προσφέρθηκαν στους συμμετέχοντες /χουσες εδέσματα στο φουαγιέ του θεάτρου, ενώ όλοι έλαβαν βεβαίωση συμμετοχής στην εκδήλωση.

Η εκδήλωση αυτή, της οποίας η προετοιμασία υπήρξε χρονοβόρα και πολυδιάστατη ήταν το χαμόγελο που σφράγισε των αγώνα των ανθρώπων



που με τόση αγάπη αγκάλιασαν τις προσπάθειες των παιδιών, των συναδέλφων, των υπευθύνων.



ΔΡΑΣΕΙΣ Δ.Δ.Ε. ΧΑΛΚΙΔΙΚΗΣ

Δράσεις Συμβουλευτικού Σταθμού Νέων

ΑΠΡΙΛΙΟΣ - ΙΟΥΝΙΟΣ 2018

17 Απριλίου: Ομιλία από την Υπεύθυνη του Σ.Σ.Ν., σε διάλογο με τα παιδιά της Γ' Λυκείου του ΕΠΑΛ Πολυγύρου, με θέμα: «Διαχείριση του άγχους των Πανελληνίων Εξετάσεων».



18 Απριλίου: Η Υπεύθυνη του Σ.Σ.Ν., προσκεκλημένη από το 69^ο Δημοτικό Σχολείο Θεσ/νίκης, μίλησε στους γονείς, το απόγευμα της Τετάρτης 18 Απριλίου 2018, για το μεγάλο πρόβλημα της υπερβολικής χρήσης του διαδικτύου από τα παιδιά, δυστυχώς ακόμα και από πολύ μικρές ηλικίες. Τίτλος της ομιλίας: «Τα



παιδιά “κόλλησαν” στο διαδίκτυο; Υπάρχουν λύσεις!»

25 Απριλίου: Στο 2^ο Γυμνάσιο Ν.Μουδανιών, μέσα στο πλαίσιο της Θεματικής Εβδομάδας, πραγματοποιήθηκε από την Υπεύθυνη του Σ.Σ.Ν. διαδραστική ομιλία με τα παιδιά της Γ' τάξης με θέμα: «Η εφηβεία του έρωτα. Τα δέκα “ΑΝ” της πρώτης φοράς». Πρόκειται για βραβευμένο πρόγραμμα παρέμβασης σχετικά με την πρόληψη των πρώτων σεξουαλικών επαφών και ενίσχυση της υπεύθυνης σεξουαλικής συμπεριφοράς, που παρουσιάζεται στα σχολεία μας για 5^η χρονιά.



27 Απριλίου: Στο 2^ο Γυμνάσιο Ν.Μουδανιών, μέσα στο πλαίσιο της Θεματικής Εβδομάδας, πραγματοποιήθηκε από την Υπεύθυνη του Σ.Σ.Ν., στα



παιδιά της Α΄ και Β΄ τάξης, η παρέμβαση με τίτλο: «Εφηβεία, συναναστροφές, πρότυπα, συμπεριφορές».

30 Απριλίου: Στο Γυμνάσιο Νικήτης, μέσα στο πλαίσιο της Θεματικής Εβδομάδας, πραγματοποιήθηκε από την Υπεύθυνη του Σ.Σ.Ν. διαδραστική ομιλία με τα παιδιά της Γ΄ τάξης με θέμα: «Η εφηβεία του έρωτα. Τα δέκα "ΑΝ" της πρώτης φοράς».



2 Μαΐου: Στο κλειστό Θέατρο Ν.Μουδανιών, μέσα στο πλαίσιο της Θεματικής Εβδομάδας, πραγματοποιήθηκε από την Υπεύθυνη του Σ.Σ.Ν., σε όλα τα παιδιά του σχολείου, παρουσία και γονέων, η παρέμβαση με τίτλο: «Εφηβεία, συναναστροφές, πρότυπα, συμπεριφορές». Υπήρχε διάλογος σε θέματα εφηβείας, εστιάζοντας στην αξία της αυτοεκτίμησης, στα όρια και τις συνέπειες, στη δεξιότητα της ενσυναίσθησης, στα λανθασμένα πρότυπα, στην αποφαι-



στικότητα, στην αντίσταση στις επικίνδυνες πιέσεις.

5 Μαΐου: Συμμετοχή της Υπεύθυνης Σ.Σ.Ν. στο Πανελλήνιο Συνέδριο της Περιφερειακής Διεύθυνσης Εκπαίδευσης Κεντρικής Μακεδονίας με τίτλο «ΣΧΟΛΕΙΟ ΑΝΟΙΚΤΟ ΣΤΙΣ ΚΟΙΝΩΝΙΚΕΣ ΚΑΙ ΠΑΙΔΑΓΩΓΙΚΕΣ ΠΡΟΚΛΗΣΕΙΣ» (Θεσσαλονίκη 4,5,6 Μαΐου 2018). Η Υπεύθυνη, στην ενότητα Διαπολιτισμική Εκπαίδευση, παρουσίασε την εισήγηση «Εκπαίδευση προσφύγων, παιδιών και γονιών, σε θέματα ασφαλούς διαδικτύου: Μια καλή πρακτική πρόληψης, προστασίας και διαμόρφωσης υγιών συμπεριφορών».

7 Μαΐου: Στο Γυμνάσιο Παλαιόχωρας, μέσα στο πλαίσιο της Θεματικής Εβδομάδας, πραγματοποιήθηκε από την Υπεύθυνη του Σ.Σ.Ν., η παρέμβαση με τίτλο: «Εφηβεία, συναναστροφές, πρότυπα, συμπεριφορές», με βιωματική προσέγγιση, δράσεις και συζήτηση.



10 Μαΐου: Στο Γυμνάσιο Πολυγύρου, μέσα στο πλαίσιο της Θεματικής Εβδομάδας, πραγματοποιήθηκε μια ολιστική προσέγγιση της σεξουαλικής αγωγής, στη Γ΄ τάξη. Συγκεκριμένα: Ο Οικογενειακός Προγραμματισμός του Ιπποκρατείου Νοσοκομείου Θεσσαλονίκης, με εκπρόσωπο την κ.Κυργιαφίνη Γεωργία, ασχολήθηκε με την σωματική σεξουαλική αγωγή και η Υπεύθυνη Σ.Σ.Ν. αντίστοιχα με την ψυχοκοινωνική. Γιατί σεξουαλική υγεία είναι ο συγκερασμός της ολότητας σωματική, ψυχική και κοινωνική υγεία.



14 Μαΐου: Στο Γυμνάσιο Ν.Καλλικράτειας, μέσα στο πλαίσιο της Θεματικής Εβδομάδας, πραγματοποιήθηκαν επιμορφωτικές δράσεις, από την Υπεύθυνη του Σ.Σ.Ν., σχετικά με την ψυχοκοινωνική υποστήριξη των εφήβων και την πρόληψη των πρόωρων σεξουαλικών επαφών, στη διαδραστική ομιλία με τα παιδιά της Γ' τάξης με τίτλο: «Η εφηβεία του έρωτα. Τα δέκα "ΑΝ" της πρώτης φοράς».



18 Μαΐου: Στο Γυμνάσιο Κασσάνδρας, μέσα στο πλαίσιο της καθιερωμένης από το ΥΠ.Π.Ε.Θ. και το Ι.Ε.Π. Θεματικής Εβδομάδας, πραγματοποιήθηκε ενημέρωση σε θέματα σεξουαλικής αγωγής, ψυχοκοινω-

νικής πρόληψης και προφύλαξης στα παιδιά της Γ' τάξης.



20 Μαΐου: Η Υπεύθυνη Σ.Σ.Ν. συμμετείχε στην Προσυνεδριακή Ημερίδα του Συνεδρίου «Αγωγή Υγείας: Δώρο Ζωής από τον Δάσκαλο στον Μαθητή. Η Συνεργασία με τον Ακαδημαϊκό Χώρο και τις Υπηρεσίες Υγείας», ως μέλος Προεδρείου Κεντρικών Ομιλιών και Στρογγυλών Τραπεζών και απηύθυνε χαιρετισμό ως Πρόεδρος του Πανελληνίου Συλλόγου Εκπαιδευτικών Αγωγής Υγείας. Η ημερίδα πραγματοποιήθηκε στο αμφιθέατρο ΝΟΗΣΙΣ Θεσ/νίκης, 9 π.μ.-6 μ.μ.

21 Μαΐου: Ο Σ.Σ.Ν. Χαλκιδικής, σε συνεργασία με το Αυτοτελές Τμήμα Ελέγχου Ποιότητας, Έρευνας και Συνεχιζόμενης Εκπαίδευσης του Ιπποκρατείου Νοσοκομείου Θεσσαλονίκης και τα Γραφεία Αγωγής Υγείας των Διευθύνσεων Πρωτοβάθμιας και Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης Ανατολικής Θεσσαλονίκης, διοργάνωσε την 6η διαδραστική συνάντηση της «Ακαδημίας Δασκάλων», για επιμόρφωση των εκπαιδευτικών, στο Αμφιθέατρο Μεταξά του Ιπποκρατείου, το απόγευμα 5.30 -7.30 μ.μ. Εισηγητές ήταν οι: Dr. Βάιος Νταφούλης, Διευθυντής του Παιδοψυχιατρικού Τμήματος του Γ.Ν.Θ.Ι., με θέμα «Μαθησιακές Δυσκολίες και η έγκαιρη ανίχνευσή τους από τον Εκπαιδευτικό», η Dr Σοφία Σφελινιώτη, Επικ. Παιδοψυχίατρος, με θέμα «Συναισθηματικές Δυσκολίες σε μαθησιακά προβλήματα των Παιδιών και Εφήβων» και ο Αδαμάντιος Μακαβός, Κλινικός Ψυχολόγος, με θέμα «Κατανοώντας τη Γραφή».

23 Μαΐου: Μέσα στην προγραμματισμένη Θεματική Εβδομάδα του Γυμνασίου Γαλάτιστας, με τα παιδιά της Γ΄ τάξης συζητήθηκε το θέμα της πρόληψης των πρόωρων σεξουαλικών επαφών με βάση το πρόγραμμα παρέμβασης «Η εφηβεία του έρωτα. Τα δέκα "ΑΝ" της πρώτης φοράς». Με το Γυμνάσιο Γαλάτιστας ολοκληρώθηκαν για τη φετινή σχολική χρονιά οι δράσεις του Συμβουλευτικού Σταθμού Νέων

Δράσεις Υπ. Σχολικών Δραστηριοτήτων

ΑΠΡΙΛΙΟΣ - ΙΟΥΝΙΟΣ 2018

10-15 Απριλίου: Εξόρμηση εκπαιδευτικών της ΔΔΕ Χαλκιδικής και φίλων στους δρόμους του κρασιού, στην Αλσατία και το Μέλανα Δρυμό (Γαλλία – Γερμανία)

20 Απριλίου: Μαθητικό Συνέδριο «Βιώσιμη Πόλη» σχολείων του ομώνυμου Εθνικού Θεμ. Δικτύου που συντονίζει το ΚΠΕ Κορδελιού, με συμμετοχή 4 σχολείων της ΔΔΕ Χαλκιδικής στο Δημαρχείο Θεσσαλονίκης. Διοργάνωση του ΚΠΕ Κορδελιού (με τη συνεργασία υπευθ. ΠΕ, ΣΔ)



22 Απριλίου: 3^η Περιπατητική Διαδρομή στη Σιθωνία (Νικήτη – Άγιος Νικόλαος – Πύργος). Διοργάνωση Γραφείου Σχολικών Δραστηριοτήτων και Ομάδας Φυσικής Αγωγής της ΔΔΕ Χαλκιδικής. Αναλυτική παρουσίαση σε επισυναπτόμενο άρθρο.

27 Απριλίου: Έκθεση έργων εικονικών επιχειρήσεων μαθητικών ομάδων στο Mediterranean Cosmos, με συμμετοχή 5 σχολείων της ΔΔΕ Χαλκιδικής. Διοργάνωση ΣΕΝ.

2 Μαΐου, 4 Μαΐου: Εγκαίνια έκθεσης φωτογραφιών σχολείων του Περιφ. Δικτύου «ΚΛΙΚ προστάτευσέ το!» και απονομή βραβείων, με συμμετοχή 8 σχολείων της ΔΔΕ Χαλκιδικής (διάρκεια έκθεσης 1 μήνας) - παρουσίαση των δράσεων των σχολείων του ΠΘΔ στο Βαφοπούλειο Πνευματικό Κέντρο. Διοργάνωση ΣΕ του ΠΘΔ (υπευθ. ΠΕ, ΣΔ)



8 Μαΐου: 6^ο Μαθητικό φεστιβάλ σχολείων του Δήμου Κασσάνδρας- παρουσίαση προγραμμάτων σχολικών δραστηριοτήτων στο ανοικτό αμφιθέατρο του ΕΠΑΛ Κασσάνδρας. Διοργάνωση ΓΕΛ Κασσάνδρας – Γραφείου ΣΔ

10 Μαΐου: 3^η Βραδιά Βιβλίου της ΔΔΕ Χαλκιδικής σε βιβλιοπωλείο της Θεσσαλονίκης, με αφιέρωμα σε αγαπημένα αποσπάσματα βιβλίων των συμμετεχόντων. Αναλυτική παρουσίαση σε επισυναπτόμενο άρθρο.

16 Μαΐου: Θεατρική Συνάντηση σχολείων της ΔΔΕ Χαλκιδικής. Θεατρικά εργαστήρια – σεμινάρια και παρουσίαση θεατρικών προγραμμάτων σχολικών δραστηριοτήτων στο ανοικτό αμφιθέατρο των Λυκ. Τάξεων Γαλάτιστας. Διοργάνωση Γραφείο ΣΔ – Γυμν. ΛΤ Γαλάτιστας. Αναλυτική παρουσίαση σε επισυναπτόμενο άρθρο.

18 Μαΐου: Εκδήλωση παρουσίασης προγραμμάτων σχολείων του Δήμου Αριστοτέλη στο Πνευματικό Κέντρο - Θέατρο Αρναίας. Διοργάνωση ΓΕΛ Αρναίας - Γραφείο ΣΔ.

23 Μαΐου: Εκδήλωση παρουσίασης προγραμμάτων σχολείων του Δήμου Νέας Προποντίδας στο Πνευματικό Κέντρο Νέων Μουδανιών. Διοργάνωση 2^ο Γυμν. Ν. Μουδανιών – ΕΠΑΛ Ν. Μουδανιών - Γραφείο ΣΔ.

25 Ιουνίου: Ημερίδα – εκπαιδευτική επίσκεψη στη Μονή Ζυγού εκπαιδευτικών της ΔΔΕ Χαλκιδικής. Διοργάνωση του Γραφείου Σχολικών Δραστηριοτήτων με το ΚΠΕ Αρναίας. Αναλυτική παρουσίαση σε επισυναπτόμενο άρθρο.

Δράσεις ΚΕΠΛΗΝΕΤ

ΑΠΡΙΛΙΟΣ - ΙΟΥΝΙΟΣ 2018

Το ΚΕΠΛΗΝΕΤ το τρίμηνο Απριλίου - Ιουνίου 2018 πραγματοποίησε τις παρακάτω δράσεις τεχνικής υποστήριξης :

τέσσερις (4) επιτόπιες επισκέψεις σε σχολικές μονάδες Βθμιας Εκπαίδευσης και δεκαέξι (16) σε σχολικές μονάδες της Αθμιας Εκπαίδευσης δίνοντας λύσεις σε προβλήματα που αντιμετώπιζαν οι σχολικές μονάδες σε θέματα Υλικού, Λογισμικού και Δικτύου και παράλληλα δημιούργησε ισάριθμα tickets στο



πληροφοριακό σύστημα του Πανελληνίου Σχολικού Δικτύου περιγράφοντας τα προβλήματα που συνάντησε.

Το ΚΕΠΛΗΝΕΤ στήριξε τεχνικά τις σχολικές μονάδες που συμμετείχαν στις Πανελλαδικές Εξετάσεις και αντιμετώπιζαν κάποιο πρόβλημα, ενώ ο Τεχνικός Υπεύθυνος του ΚΕΠΛΗΝΕΤ ήταν υπεύθυνος VBI στη Διεύθυνση Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης.

Το ΚΕΠΛΗΝΕΤ επισκεύασε και έξι (6) υπολογιστικά συστήματα στο γραφείο ΚΕΠΛΗΝΕΤ και σε σχολικές μονάδες, όπου είχε τη δυνατότητα με υλικά από παλαιωμένους υπολογιστές

Εξυπηρέτησε πάνω από 20 τηλεφωνικές κλήσεις για υποστήριξη από σχολικές μονάδες.

Βοήθησε στην υποστήριξη των Διαδικτυακών Τόπων των Διευθύνσεων (Αθμιας και Βθμιας) Εκπαίδευσης.

Το ΚΕΠΛΗΝΕΤ σε συνεργασία με το Σύμβουλο Πληροφορικής Χαλκιδικής, τη Διεύθυνση Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης Χαλκιδικής, τη Διεύθυνση του Γυμνασίου Καλλικράτειας και επιμορφωτή τον συνάδελφο ΠΕ86 Κυργιαφίνη Δημήτριο συνδιοργάνωσε βιωματικό σεμινάριο με θέμα: «Ανοιχτές Τεχνολογίες στην εκπαίδευση. Μάθε να μαθαίνεις». Το σεμινάριο πραγματοποιήθηκε την Παρασκευή 04 Μαΐου 2018, στο εργαστήριο Πληροφορικής του Γυμνασίου Νέας Καλλικράτειας, από τις 11:00 έως τις 14:00.

Δράσεις ΚΕΣΥΠ

ΜΑΡΤΙΟΣ - ΙΟΥΝΙΟΣ 2018

Δράσεις Κέντρου Συμβουλευτικής και Προσανατολισμού – ΚΕ.ΣΥ.Π. Πολυγύρου

Το Κέντρο Συμβουλευτικής και Προσανατολισμού Πολυγύρου κατά το διάστημα Μαρτίου – Ιουλίου 2018 διοργάνωσε ή συμμετείχε στις παρακάτω δράσεις:

22 Μαρτίου: Ημέρα Σταδιοδρομίας Μεντόρων στο ΓΕΛ Πολυγύρου, με τη συμμετοχή 25 εισηγητών

(επαγγελματιών από την ευρύτερη περιοχή του Δήμου Πολυγύρου, παλαιών μαθητών του ΓΕΛ Πολυγύρου καθώς και εθελοντών του μητρώου εθελοντών εμπειρογνομόνων του ΚΕ.ΣΥ.Π Πολυγύρου). Συνδιοργάνωση και συμμετοχή του υπευθύνου του ΚΕΣΥΠ με την εισήγηση «Πώς να αποφασίσω τι θέλω να γίνω όταν μεγαλώσω;»



18 Απριλίου: ενημερωτική εκδήλωση για τη μαθητεία των ΕΠΑΛ, στο επιμελητήριο Χαλκιδικής στον Πολύγυρο. Συνδιοργάνωση και συμμετοχή του υπευθύνου του ΚΕΣΥΠ με την εισήγηση «Το Επαγγελματικό Λύκειο (ΕΠΑ.Λ.) στον εκπαιδευτικό χάρτη (παρουσίαση ειδικοτήτων ΕΠΑ.Λ. – προφίλ απόφοιτου)».



27 Απριλίου: εμπορική έκθεση των μαθητικών εικονικών επιχειρήσεων του Σωματείου Επιχειρηματικότητας Νέων, στο Mediterranean Cosmos. Συμμετοχή έξι εικονικών επιχειρήσεων σχολείων του νομού Χαλκιδικής.





3 Μαΐου: «Ημέρα Επαγγελματικού Προσανατολισμού» στο Γυμνάσιο Πολυγύρου, με τη συμμετοχή εννέα επαγγελματικών και εθελοντών του μητρώου εμπειρογνομόνων του ΚΕ.ΣΥ.Π Πολυγύρου. Συνδιοργάνωση και συμμετοχή του υπευθύνου του ΚΕΣΥΠ με την εισήγηση: «Προσανατολισμοί μετά το Γυμνάσιο».

9 Μαΐου: έκθεση έργων μαθητών ΕΠΑΛ και ημερίδα μαθητείας στο ΝΟΕΣΙΣ. Συμμετοχή στο περίπτερο ενημέρωσης των ΚΕ.ΣΥ.Π της περιφέρειας Κεντρικής



Μακεδονίας.

15 Μαΐου: εκδήλωση παρουσίασης των μητρώου εθελοντών εμπειρογνομόνων Χαλκιδικής και Θεσσαλονίκης, στο 2^ο ΓΕΛ Καλαμαριάς. Συνδιοργάνωση και συμμετοχή των εκπαιδευτικών του ΓΕΛ Πολυγύρου κ.

Καραμπατάκη Μαρίας, κ. Χατζηπαντελή Χριστίνας και του υπευθύνου του ΚΕΣΥΠ Πολυγύρου με την εισήγηση «Το μητρώο εμπειρογνομόνων Χαλκιδικής από τέσσερις διαφορετικές οπτικές γωνίες».

23 Μαΐου: ενημερωτική εκδήλωση με θέμα



«Προσανατολισμοί μετά το Γυμνάσιο» στο δημοτικό θέατρο Νέων Μουδανιών. Συνδιοργάνωση και συμμετοχή με την εισήγηση «Εκπαιδευτικές Επιλογές μετά το Γυμνάσιο»

Επίσης κατά το διάστημα αυτό πραγματοποιήθηκαν 16 ενημερωτικές δράσεις σε Γυμνάσια του νομού Χαλκιδικής με θέμα «Εκπαιδευτικές Επιλογές και Επαγγελματικές διέξοδοι μετά το Γυμνάσιο» στα πλαίσια των «Ημερών Επαγγελματικού Προσανατολισμού», καθώς και 11 ενημερωτικές δράσεις με θέμα «Εκπαιδευτικές Επιλογές και Επαγγελματικές διέξοδοι μετά το Λύκειο» σε λύκεια του νομού Χαλκιδικής.

Τέλος κατά το διάστημα αυτό πραγματοποιήθηκαν, στο γραφείο του ΚΕ.ΣΥ.Π Πολυγύρου, 44 συναντήσεις ατομικής συμβουλευτικής και ενημέρωσης μαθητών Γυμνασίων και Λυκείων του νομού Χαλκιδικής.



Επιτροπές του περιοδικού

Α. Ιδρυτικά Μέλη:

Τσέκου Αικατερίνη, Στεφανίδης Βασίλειος, Κωνσταντινίδης Αριστείδης

Β. Οργανωτική Επιτροπή (5μελής):

Τσέκου Αικατερίνη (υπεύθυνη φιλολογικής επιμέλειας),
Στεφανίδης Βασίλειος (υπεύθυνος δημοουργικού),
Κωνσταντινίδης Αριστείδης (υπεύθυνος επικοινωνίας),
Λέττα Ελένη (υπεύθυνη καλλιτεχνικού),
Κουτσάκας Φίλιππος (υπεύθυνος διάχυσης).

Γ. Επιστημονική Επιτροπή (30μελής – με προοπτική περαιτέρω ανάπτυξης)

Αναργυρίδου Δέσποινα	Μπαλωμένου Αθανασία
Αλμπανάκη Ξανθή	Μποτονάκης Αντώνιος
Βενέτης Σταμάτιος	Μπράβος Αθανάσιος
Βλάχου Ευφροσύνη	Μυλωνάς Δημήτριος
Γεωργαλής Ευάγγελος	Νικήτα Βενετία
Διπλάρη Χριστίνα	Παπαδόπουλος Χρήστος
Ευσταθίου Ιωάννα	Παπανικολάου Αναστάσιος
Ζωγραφάκη Μαρία	Πετράκη Ευαγγελία
Θωμαΐδη Βασιλική	Σαρηβασιλείου Χαράλαμπος
Καραμανλή Θεοδώρα	Στεφανίδης Βασίλειος
Καστανιάς Θεόδωρος	Τουσίμη Αικατερίνη
Κολίτση Φιλοθέη	Τσέκου Αικατερίνη
Κωνσταντινίδου Μαρία	Χαμπηλομάτη Παρασκευή
Κωσταβασίλης Κωνσταντίνος	Χαρίσης Αθανάσιος
Μεσσής Βασίλειος	Χοϊλούς Δημήτριος
Μπαλούση Στυλιανή	

Επιστημονικές Υποεπιτροπές (που έχουν ήδη σχηματιστεί) αφορούν :

Θεολογία
Ιστορία - Αρχαιολογία
Φυσικές Επιστήμες (Φυσική - Χημεία - Βιολογία)
Φυσική Αγωγή
Κοινωνικές Επιστήμες
Καινοτόμες Πρακτικές
Πληροφορική
Παιδαγωγικά - Συμβουλευτική
Εκπαίδευση Ενηλίκων
Διοίκηση Εκπαίδευσης

Επικοινωνία και αποστολή άρθρων στο email : periodiko.dde@gmail.com